Proletari din toate țările, uniți-vă!

AGRICULTURA NOUĂ

Anul IV — Nr. 343
Vineri 9 august 1957

4 pagini
Prețul 20 de bani

Organ al Ministerului Agriculturii și Silviculturii din R. P. R.

In cuprinsul ziarului

UN EVENIMENT DE SEAMA

In multe gospodării colective și cooperative agricole de producție s-a terminat treierișul păioaselor. A început răsplătirea muncii colectiviștilor: se împart avansurile. Și în fiecare an, evenimentul acesta stîrnește un interes deosebit în rîndul țăranilor muncitori.

Cu prilejul acestui eveniment devine clar pentru tot mai mulți țărani muncitori individuali că gospodăria colectivă este singura în stare să-l scape de nevoi pe omul harnic. 4 kg., numai grîu, la ziua-muncă cît s-a dat avans la gospodăria colectivă din Suhaia, raionul Zimnicea, nu poate lăsa indiferent pe nici un individual.

Iată de ce a invita cît mai mulți țărani individuali la împărțirea avansurilor este o măsură înțeleaptă și folositoare pentru atragerea de noi membri. Invitații vor vedea cum cei mai mulți dintre colectiviști vor pleca acasă cu mii de kilograme de cereale.

Vor fi și colectiviști — puțini la număr — care vor pleca spre casă cu o sută-două de kg. de grîu. Desigur că invitații îi vor recunoaște: sînt cei care au venit la muncă în gospodărie cînd și cînd, după poftă. Și vor înțelege odată mai mult că de hărnicia și priceperea fiecărui colectivist depinde cantitatea de produse la care are dreptul și deci, bunul său trai.

Impărțirea avansurilor în gospodăriile colective și cooperativele agricole de producție pune sarcini importante în fața organelor de de stat și agricole. Acestea trebuie să ajute unitățile agricole cooperatiste pentru ca evenimentul acesta să fie cît mai bine folosit pentru întărirea și dezvoltarea sectorului socialist al agriculturii. Mai ales unitățile tinere trebuie să fie ajutate cum să încheie socotelile contabile și să întocmească dările de seamă. Colectiviștii au nevoie de ajutor la calcularea plății în natură pentru munca făcută de S.M.T., la predarea cerealelor contractate, la reținerea fondurilor statutare și a semințel.

Pentru a împărți membrilor cît mai însemnate avansuri în bani, gospodăriile colective și cooperativele vor vinde statului cantități suplimentare de cereale. A îndruma toate unitățile să vîndă cereale pe măsura puterilor lor este de asemenea o datorie de seamă a organelor agricole.

Să facem din sărbătoarea împărțirii avansurilor în gospodăriile colective și cooperativele agricole de producție un mijloc de atragere a noi mase de țărani muncitori pe calea agriculturii socialiste și de întărire economico-organizatorică a unităților existente.

AVANSURI...

Indată după terminarea treierișului, gospodăria agricolă colectivă din Rișca, regiunea Suceava, a împărțit avansuri de 40 la sută în natură și în bani. La fiecare zi-muncă au revenit cîte 3,100 kg de grîu, 0,500 kg de orz și 8 lei. Pentru cele 285,5 zile-muncă efectuate în gospodărie, colectivistul Dumitru Crețu a primit 885 kg de grîu, 143 kg de orz și 2.284 lei. Gospodăria a putut să împartă ca avans însemnate sume de bani și mari cantități de produse datorită dezvoltării multilaterale și obținerii de recolte bogate. La grîu, gospodăria a obținut în medie la ha 2.196 de kg.

GH. PETRE

DILEMĂ

Lamurirea o găsiți în pagina a 2-a coloana a 4-a jos.

PE CÎMPURILE EXPERIMENTALE de la FUNDULEA

Ilustrații: N. SCARLET
Text: N. FLORIAN

...Ne găsim într-o parcelă de autofecundare de la baza experimentală a Institutului de cercetări pentru cultura porumbului de la Fundulea. Aici plantele de porumb sînt silite să se fecundeze cu polenul propriu adică să se autopolenizeze. Din sămînța acestor plante se obțin așa-numitele linii autopolenizate (consangvinizate) care se vor încrucișa în scopul producerii de sămînță hibridă.

Operația de autopolenizare se cere făcută cu multă grijă.

In fotografia nr. 1: muncitoarele Jana Boncea și Maria Papaconstantin controlează pungile izolatoare la plantele autopolenizate.

Priviți fotografia nr. 2. O pădure tînără? Nicidecum. Este porumbul chinezesc R. P. Chineză nr. 5. Inălțimea lui atinge aproape 4 metri. Tovarășul ing. Constantin Țapu abia poate atinge cu mîna știuletele a cărui prindere pe strujean se face deobicei la 2 metri de pămînt.

Cu multă dragoste muncesc aici studenții veniți să-și însușească cele mai noi metode pentru ameliorarea culturii porumbului. In fotografia nr. 3: studentele Claudia Ghimpu și Iulia Leconiuc din anul II al Facultății de Agricultură a Institutului Agronomic „N. Bălcescu" din București lucrează la încrucișarea a două linii consangvinizate pentru obținerea de sămînță hibridă.

In cinstea zilei de 23 AUGUST

TOATE FORȚELE pentru terminarea grabnică a TREIERIȘULUI

SUCCESE INSEMNATE

● In ziua de 29 iulie, comitetul raional de partid Tîrgu-Jiu a primit din partea întovărășiților din comunele Bălești și Peștera vestea că ei și-au îndeplinit cu cinste angajamentul luat în cinstea zilei de 23 August, terminînd treierișul păioaselor și achitînd obligațiile contractuale față de stat.

I. ZBIRCIOG
corespondent

● De cum au început lucrările de recoltare, muncitorii și tehnicienii gospodăriei agricole de stat Drăgășani n-au mai cunoscut o clipă de răgaz. Munca le-a fost spornică. Pînă la 27 iulie ei au reușit să termine treierișul grîului, ovăzului și borceagului și să livreze statului cea mai mare parte din recoltă.

I. ASLAN
corespondent

● O veste îmbucurătoare am primit și din comuna Deleni, raionul Vaslui. De curînd membrii întovărășirii de aici au terminat primii pe comună treierișul. Din bogata producție de grîu obținută, ei au achitat muncile S.M.T., au vîndut statului o parte din cereale și au oprit boabele pentru sămînță. După aceea întovărășiții și-au împărțit produsele.

V. VASILIU
corespondent

FAC DIN NOAPTE ZI

Intunericul s-a lăsat de mult peste comuna Valea lui Mihai. Se pare că la această oră tîrzie satul a intrat într-un somn adînc. Dar nu-i tocmai așa. Pe șoseaua ce vine înspre sat se aud trecînd căruțe încărcate cu paie și saci.

Pornim în direcția de unde vin ele. La marginea pădurii de salcîmi din apropierea satului vedem spintecînd întunecimea multe becuri electrice. De acolo se aude un zumzet continuu de batoză. E una din ariile electrificate din această comună. Tovarășul Ludovic Scurtu, delegatul de batoză, ne întîmpină și, împreună cu el, vizităm aria. Tocmai acum treieră țăranul muncitor Ion Demian. El este satisfăcut de felul cum merge treaba. Ba, mai mult încă, i se pare că mai repede și mai cu spor se lucrează decît ziua. De fapt acest lucru îl confirmă și cifrele. In cadrul întrecerii celor două echipe, care deservesc batoza, echipa de noapte are realizări mai mari. Ea treieră cu cîte 2.000 de kg boabe mai mult ca echipa care lucrează ziua. Stăm de vorbă cu unul din coșari. Il cheamă Filip Emerik. El ne mărturisește că e mai preferabil să se lucreze noaptea, deoarece e mai răcoare și munca se desfășoară mai cu spor. Acest lucru ni-l confirmă și tov. Ion Egri, șeful echipei de muncitori care deservește batoza.

Lucrînd în ritmul acesta comuna Valea lui Mihai a obținut succese frumoase la treieriș. Are toate motivele deci să se numere printre comunele fruntașe pe raionul Oradea.

GH. BOBOC

Au treierat puțin față de posibilități

Pînă la 5 august în raionul Videle s-a reușit, cu mare greutate, să se treiere recolta doar de pe 10.964 de ha. ceea ce reprezintă un procent de 41,2 la sută. Firesc este ca față de această situație să se pună întrebarea: De ce s-a treierat așa puțin, cu toate că posibilități sînt? Vom vedea în cele ce urmează.

Munca a fost prost organizată

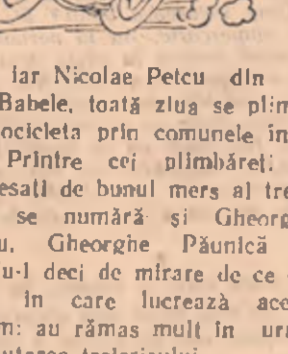
Mai întîi trebuie arătat că munca a fost prost organizată, atît în ceea ce privește repartizarea batozelor, cît și funcționarea acestora. Astfel, secția agricolă, la îndemnul comitetului executiv al sfatului popular al raionului, a mers pe linia de a repartiza cîte o batoză la fiecare întovărășire, indiferent de cantitatea de recoltă ce trebuia treierată. Exemplu: cele 5 întovărășiri din comuna Flămînda, care au de treierat toate la un loc recolta de pe 180 de hectare de păioase, au primit 5 batoze. Acestor batoze le-a trebuit nici mai mult nici mai puțin de 20 de zile ca să treiere recolta de pe suprafețele arătate, ceea ce înseamnă că fiecare batoză a treierat în această vreme recolta de pe cca 35 de hectare; pe zi cam 1,75 ha.

In această vreme însă, pentru sectorul individual din Flămînda, care are de treierat recolta de pe 1009 ha au fost repartizate numai trei batoze, care, de asemenea, în această perioadă au treierat recolta de pe cca 25 de hectare. Tot așa s-au petrecut lucrurile și în comunele Roata, Babele, Mereni și altele — care sînt mult rămase în urmă la treieriș. In comuna Mereni de pildă, au fost treierate culturile de pe o suprafață de numai 730 de hectare din 2.339 de ha secerate, în comuna Babele numai 273, din 981 etc.

Intîrzierea treierișului se datorește și proastei organizări a cetelor. Grăitor este cazul celor din comuna Mereni, care au fost alcătuite din numai 10—12 familii de țărani muncitori, în loc de 20—25. Aceasta face să nu se poată asigura zilnic capacitatea de lucru a batozelor. Cele 8 batoze de pe ariile comunei Mereni treieră zilnic recolta de pe numai 20—25 de ha, în loc de 50—60 cît este planificat. La fel stau lucrurile și în comunele Sîrbi, Rușii lui Asan, Cătunu și altele.

Agronomii se plimbă

E știut că în orice campanie agricolă tehnicienii agronomi au datoria să povățuiască și să îndrume pe țăranii muncitori ca să execute la vreme muncile. Nu așa stau lucrurile însă în raionul Videle. Aici, cei mai mulți tehnicieni agronomi în loc să se găsească cît mai des printre țăranii muncitori, umblă de colo-colo, fără rost. De pildă, tehnicianul agronom Stoian Atanasie din comuna Flămînda mai mult stă în comuna

Videle, iar Nicolae Petcu din comuna Babele, toată ziua se plimbă cu motocicleta prin comunele învecinate. Printre cei plimbăreți și neinteresați de bunul mers al treierișului se numără și Gheorghe Loliceru, Gheorghe Păunică și alții. Nu-i deci de mirare de ce comunele în care lucrează acești agronomi au rămas mult în urmă cu executarea treierișului.

★

Raionul Videle are posibilități ca în scurtă vreme să termine treierișul. Pentru aceasta e necesar ca în zilele următoare toți acei care răspund de bunul mers al treierișului să depună mai mult interes pentru buna organizare a muncii.

GH. BACIU

Cînd trebuie însămînțat grîul de toamnă

Observații asupra epocii optime pentru însămînțarea grîului de toamnă în Moldova

I. GOLOGAN
Directorul Stațiunii de cercetări agronomice din Iași

DISCUȚII

In Moldova, mai mult ca în oricare parte a țării, relieful, clima și solul foarte variate cer ca stabilirea timpului cel mai potrivit pentru însămînțarea grîului de toamnă să fie făcută în chip diferențiat. De aceea, socotim că este bine ca în cadrul discuției inițiate de ziar să aducem cîteva observații privind fixarea epocii optime pentru însămînțarea grîului de toamnă în Moldova, observații care ar putea servi la sporirea simțitoare a producției la hectar.

Dintr-o serie de cercetări îndelungate a reieșit că în condiții normale de umiditate grîul de toamnă răsare repede și uniform cînd temperatura medie a aerului este cuprinsă între 10—12° C. In Moldova această temperatură este des întîlnită mai ales în intervalul de la 20 septembrie la 20 octombrie, ea dispărînd treptat pe măsură ce ne depărtăm de lanțul Carpaților și ne coborîm de la nord-vest către sud-est. Din observațiile Institutului Meteorologic rezultă că temperatura mijlocie zilnică de 10° C dispare în raioanele de munte între 20—30 septembrie, în raioanele Rădăuți, Siret, Dorohoi, Darabani, Gura-Humorului, Suceava, Fălticeni, Tg. Neamț, Roman și partea de est a raionului Piatra Neamț între 1-10 octombrie, iar în restul raioanelor așezate în Lunca Siretului și între Siret și Prut, între 10—20 octombrie.

Datorită acestui fapt teritoriul Moldovei poate fi împărțit în trei zone mari naturale (zona I, a II-a și a III-a) corespunzătoare cu ordinea în care dispare în raioanele sus amintite temperatura de 10-12° C.

Totodată aceste zone prezintă și alte caracteristici de temperatură care interesează la fel de mult vegetația grîului de toamnă. Se știe că îndată după încolțire grîul are nevoie timp de 45—50 de zile de o temperatură de 0—2° C (fără a fi însă necesar ca temperatura să se mențină în mod continuu) pentru a se iaroviza. De asemenea, grîului îi trebuie după răsărire o perioadă activă de creștere care durează circa o lună de zile și încetează cînd temperatura coboară sub 5° C. Apoi pînă la venirea iernii grîul trece prin așa-numita fază de călire, în care el adună substanțele de rezervă necesare pentru a rezista gerului.

In zonele amintite sosirea primelor brume sau înghețuri de toamnă și deci posibilitatea începerii iarovizării corespunde cu datele la care dispar și temperaturile medii de 10° C. După aceste date timp de 25—30 de zile temperatura medie a aerului nu scade sub 5° C fapt care face ca grîul să crească viguros pînă la 30 octombrie în zona I, în zona a II-a pînă la 5 noiembrie, iar în zona a III-a pînă la 15 noiembrie. In același timp, în zonele arătate temperaturile mijlocii zilnice de 0° C sau mai scăzute nu-și fac apariția mai degrabă de 60 de zile, astfel încît călirea și depunerea substanțelor de rezervă pot continua pînă la sfîrșitul lui noiembrie în zona I și pînă la începutul lui decembrie în zonele a II-a și a III-a.

Ținînd seama de aceste caracteristici de temperatură, de informațiile culese de pe teren și de rezultatele experiențelor făcute în stațiunile I.C.A.R., se poate afirma că în condiții normale de umiditate epocile optime pentru însămînțarea grîului de toamnă în Moldova corespund cu următoarele intervale (harta din pag. a 3-a): 15—25 sep-

(Continuare în pag. a 3-a)

TELEGRAMELE ÎNTOVĂRĂȘIȚILOR

Zilnic, la Comitetul regional de partid Constanța sosesc telegrame în care oamenii muncii de pe ogoarele dobrogene își manifestă bucuria pentru terminarea completă a cooperativizării regiunii sau vorbesc despre succesele obținute în unitățile lor.

Am răsfoit cîteva din aceste telegrame. Intr-una, colectiviștii din Hagieni, raionul Negru Vodă, arătau că au obținut cîte 2.000 kg. de orz de toamnă la ha. Intr-alta, cei din Mircea Vodă, raionul Medgidia, anunțau că au terminat treieratul grîului. Dar cea mai grăitoare mi s-a părut telegrama trimisă de întovărășiții din comuna Mihail Kogălniceanu, raionul Medgidia:

„Vestea că regiunea noastră a fost complet cooperativizată, ne-a umplut inimile de bucurie. Pentru a întări succesul obținut, noi ne angajăm în fața partidului să stringem la timp și fără pierderi recoltele bogate din acest an și să ne achităm cu cinste de obligațiile ce ni le-am luat prin contract, de a livra statului produse agricole. Totodată, ne angajăm în fața partidului ca după ce stringem recolta să ne alăturăm colectiviștilor din comuna noastră. Faptele ne-au convins. Colectiviștii de aici din sat, ca și cei din împrejurimi, duc o viață din ce în ce mai îmbelșugată. Vrem și noi să trăim așa. De aceea, vom intra cu toată întovărășirea în gospodăria colectivă".

După cîte am aflat, întovărășirea „Mihail Kogălniceanu" este o întovărășire mare. Ea numără 365 de familii cu 2324 ha. de teren arabil. Față de alte întovărășiri, aici munca este mai bine organizată. Lucrările se fac în comun, iar repartiția produselor după suprafața adusă de fiecare întovărășit. Cu toate acestea, recoltele obținute de întovărășiți n-au întrecut niciodată pe cele ale colectiviștilor. Președintele întovărășirii mi-a explicat de ce:

— Avem pămînt suficient, dar munca nefiind organizată pe brigăzi și echipe, ca în colectivă, nu putem executa întotdeauna lucrările agricole la timp. Veniturile noastre sînt mai mici ca ale colectiviștilor. De aceea... Ați citit telegrama, nu?

Da, o citisem.

Am mai citit și alte telegrame. In multe se vorbește despre hotărîrea întovărășiților de a intra în marea familie a colectiviștilor. Intovărășiții din comunele Ciocîrlia de Jos și de Sus, cei din comunele Istria și Tudor Vladimirescu, raionul Tulcea și din alte părți, își exprimă hotărîrea de a intra în marea familie a colectiviștilor. Ii animă același gînd, același mare îndemn către viața cea nouă, în marea familie a colectiviștilor.

GH. ROȘU

Pentru fondul central al statului

Grîul de pe coastă

— Mîine o să începem să treierăm grîul de pe coastă. Ai grijă, pregătește cum trebuie camionul — i-a spus mai deunăzi Ion Stanciu, președintele gospodăriei colective din Baba Ana, șoferului Nicolae Negulici.

Acesta știa de ce trebuie să-și pregătească mașina. Doar el, cu toții, hotărîseră ca din grîul de pe coastă — care pe drept cuvînt a constituit mîndria colectivei — să ducă la baza de recepție cantitatea pe care, prin contract, s-au legat s-o vîndă statului. Negulici n-a mai așteptat să i se spună a doua oară. De cu seară a verificat motorul, l-a șters, l-a gresat. Dimineața, o dată cu introducerea în coșul batozei a primilor snopi din grîul de pe coastă, camionul gospodăriei sosi pe arie. De la batoză, boabele au fost încărcate direct în camion.

Cînd soarele se ridicase de-o suliță pe cer, laborantul bazei scria pe fișa de predare de recepție din Mizil a gospodăriei colective din Baba Ana: greutatea hectolitrică 83 kg, corpuri străine 0,5 la sută.

— Fain grîu. Așa ceva cam rar ne sosește la bază. E numai bob și bob — se adresă laborantul celor cîțiva tineri care veniseră să descarce grîul.

— D-apoi cum să nu fie bun, dacă l-am plivit de două ori și l-am hrănit cu îngrășăminte — îi dădu imediat răspuns tînărul Ion Crețu.

Flăcăilor nu le-a trebuit prea mult timp pentru a transporta grîul din camion pe cîntar. La terminarea operației de descărcare, acul cîntarului s-a oprit în dreptul cifrei 2.500.

Nicolae Negulici a sărit în cabina mașinii, a prins zdravăn volanul în mîini, a făcut contactul și a apăsat pe pedala ambreajului. Despovărat de greutate, camionul a pornit-o din nou prin colbul drumului, către aria colectivei.

Cu regularitate, din două-n două ore șoferul a pornit cu mașina încărcată de la arie către bază. De opt ori a oprit el camionul în ziua aceea în fața magaziei bazei de recepție din Mizil. De opt ori acul basculei a încremenit în dreptul cifrei 2.500.

După ce a totalizat cantitățile de grîu aduse cu fiecare transport, cantaragiul a scris pe fișa de predare a gospodăriei colective din Baba Ana: 20.000 kg. Pentru cele două vagoane de grîu vîndute statului, gospodăria a primit 31.000 lei. In curînd, suma provenită din vînzarea grîului de pe coastă va fi împărțită ca avans membrilor colectiviști. Nicolae Negulici, șoferul, așteaptă cu nerăbdare ziua aceea. Cu banii pe care îi va primi ca avans își va termina casa cea nouă. Pe ulița colectiviștilor se va statornici așadar încă o familie înstărită.

V. POMPILIU

DATORII INDEPLINITE

● De curînd, gospodăria colectivă „I. C. Frimu" din comuna Socodor, raionul Criș, a predat la baza de recepție cele 20.000 kg de grîu pe care le avea contractate cu statul.

● De pe o singură arie de treier din comuna Gherăseni, regiunea Ploești, au fost transportate zilele trecute la baza de recepție aproape 25.000 kg de cereale. Printre țăranii muncitori care și-au îndeplinit obligațiile din contractele pentru vînzarea cerealelor se numără Ene Murgoci Ștefan Baciu, Iordache Ghiță și alții.

● Țăranul muncitor întovărășit Eremia Dragu, din comuna Spiru Haret, raionul Călmățui, a predat la baza de recepție Stăncuța, cantitatea de 2.000 kg de grîu contractat. Cu banii primiți, el și-a cumpărat o vacă de lapte și diferite obiecte de uz gospodăresc.

● Pînă zilele trecute bazele de recepție din regiunea Pitești au preluat din contractele încheiate cu I.C.S. Recolta și Cooperație, cantitatea de 916 tone de grîu. Numai în raionul Drăgănești s-au predat 208 tone de grîu.

● Membrii întovărășirii „Drum Nou" din comuna Butnărești, raionul Roman, au predat în contul contractului aproape 20 tone de grîu.

Cultura și viața

S-a schimbat fața satului Teregova

Cum arăta cu ani în urmă comuna Teregova din raionul Caransebeș amintească-și oricare dintre localnici. Un sat în care știința de carte era un bun al celor avuți și unde diferitele boli făceau ravagii în rîndul copiilor și vîrstnicilor. Dar azi, după numai 13 ani de viață liberă? Poftească cine-o vrea să viziteze Teregova și se va convinge că și aici, ca și în fiecare colțișor al patriei noastre, au avut loc schimbări mari. Se poate afirma pe drept cuvînt că azi cultura și civilizația au prins rădăcini puternice în viața oamenilor de aici. Neștiința de carte a fost stirpită cu desăvîrșire. La biblioteca din comună, care numără aproape 1.500 de volume, îi poți găsi, chiar și acum, în serile de vară, pe țăranii muncitori Octavian Andeca, Petru Codilă, Petru Scinlee și pe mulți alții. Cei 250 de cititori frecvenți cîți are biblioteca vin aici cu regularitate să-și ia cărți pentru citit, să răsfoiască reviste și ziare.

DIN REALIZĂRILE REGIMULUI NOSTRU

Viața artistică a comunei este în plin avînt. Sub conducerea tov. Ana Ivan, directoarea căminului cultural, tineretul organizează adesea manifestări artistice și culturale. În sat există o echipă de teatru, o orchestră, o brigadă artistică de agitație. Piese de teatru ca: „Piatra din casă", „Elena", „Cerere în căsătorie" etc. sînt de mulți cunoscute de oamenii din comună.

Dar țăranii muncitori din Teregova se mai bucură și de alte realizări. Comuna fiind electrificată în anii aceștia, ei pot asculta acasă programele stațiilor de radio. Radioficarea a cuprins și ultima casă din sat.

Căminul cultural la care se lucrează în prezent va fi terminat în curînd... Aici sătenii vor avea o sală de cinematograf cu 500 de locuri, sală de lectură etc.

Mari realizări au fost obținute în această comună și în ceea ce privește sănătatea oamenilor. În trecut, în Teregova nu era dispensar și nici măcar un medic. Azi, noul spital din comună are doi medici, 5 surori și este dotat cu aparatură modernă. Țărăncile muncitoare nu mai nasc pe cîmp sau acasă, fără moașă ca odinioară, ci la casa de nașteri. Comuna mai are o farmacie și o grădiniță de copii.

Iată, dar, în cîteva cuvinte, realizările frumoase cu care teregovenii se pot mîndri. Ei sînt convinși că satul lor nu și-ar fi putut schimba înfățișarea dacă nu i-ar fi ajutat partidul, regimul nostru democrat-popular. De aceea, ei se pregătesc în prezent să întîmpine cu noi succese în munca de înfrumusețare a satului lor ca și în muncile agricole ziua de 23 August, măreața sărbătoare a poporului nostru.

HAMAT VICHENTE
corespondent

N. GRIGORESCU: Țărancă în interior

Oameni și fapte din campanie

DE-AM AVEA ZECE CA EL...

Numai întîmplarea, hotărît lucru, a făcut să-l găsesc la birou pe tov. Mavrodin Vasile, directorul gospodăriei agricole de stat Bogdana. Întrucît mă grăbeam să ajung în aceeași zi la Murgeni, mi-am scos repede carnetul cu gîndul ca în 5, sau 10 minute cel mult, să-mi fac toată treaba. „Voi nota, mi-am zis, stadiul lucrărilor, cîteva nume de fruntași în muncă și în caz că în drum spre Murgeni se află vreo arie de-a gospodăriei voi trece și pe-acolo". De aceea, începui ca după tipic:

— Cum stați cu campania, tovarășe director?

— Cu secerișul stăm bine. Ultimele suprafețe au fost recoltate încă de acum cîteva zile. Cu treierișul însă merge mai prost. Ca să fim gata în termenul stabilit de trust ne-ar mai trebui cîteva batoze. Nu știu însă unde le vom găsi. Am încercat la S.M.T., la gospodăriile de stat din jur, dar... pînă în prezent ne-am ales doar cu promisiuni. În sfîrșit, să sperăm că ne vom descurca într-un fel.

Vorbele directorului mi-au întărit convingerea că nu voi avea prilejul să întîrzi nici măcar zece minute. Și, într-o doară, mai întreb:

— Dar... cîteva nume de fruntași puteți să-mi dați? Bineînțeles dacă aveți fruntași, adăogai, pregătindu-mă să închid carnetul.

Directorul mă privi lung, puțin încruntat, apoi, ca și cînd i-ar fi venit o idee năstrușnică, se lumină la față și răspunse:

— Avem cîțiva.

— Cum îi cheamă?

— Să-l luăm, de pildă, pe tractoristul Donose Anton.

— Cum stă cu planul?

— În loc de 50 de ha, cît avea planificat, a secerat 78 de ha.

Am notat numele, numai așa să nu zică directorul că i-am răpit timpul degeaba. În drumeția mea pe meleagurile regiunii Iași întîlnisem fruntași mai acătări prin S.M.T.-uri și Gostat-uri.

— Altul nu mai aveți?

— Ba da. Tocaci Lazăr, mecanic de atelier.

— Ce-i cu ăsta? Ce-a făcut?

— În 11 zile a secerat 234 de ha în loc de 100!

— Cît ați zis?

— Exact 234 de ha, repetă directorul. Numai pentru treaba asta, lui și tractoristului Lungu Nedelcu li se cuvin cîte 1050 de lei peste salariul tarifar.

— Dar cum a reușit să secere atîta?

— Folosind un cuplu de 2 secerători-legători la un tractor K. D. Timp de 11 zile, cît au lucrat, nici tractorul, nici mașinile n-au avut nici cea mai mică defecțiune. Au mers, cum s-ar zice, ca ceasul. Și unde mai pui că Lungu Nedelcu era considerat printre cei mai slabi tractoriști. Toți mecanicii fugeau de el. Tocaci însă a făcut din el un tractorist fruntaș.

— Povestiți-mi, vă rog, ceva despre Tocaci. Cum arată?

— Ca toți oamenii. Să tot aibă vreo 30—31 de ani.

— Dar ce fel de om este, cu ce se deosebește de alții?

— E harnic, priceput în meserie,

se poartă frumos cu tovarășii lui și mai ales nu-și pierde niciodată cumpătul. Într-o zi, cînd munca de reparații în atelierul gospodăriei era în toi, a explodat furtunul de la aparatul de sudură autogenă. Mecanicul care lucra la aparat, precum și ceilalți băieți din atelier, au luat-o la fugă, care încotro. Între timp focul s-a întins. Se aprinsese o ladă de scule și pragul ușii. Flacăra se prelingea pe lîngă aparatul de oxigen. În atelier rămăsese doar Tocaci. Văzînd focul, el a oprit strungul, s-a apropiat de locul cu pricina, a închis robinetul tubului de oxigen, apoi a luat stingătorul din cui și... a stins incendiul.

— Minunat om, murmurai. Tot ascultîndu-l pe director am uitat să-mi mai notez ceva pe carnet. De unde e de fel, cum a învățat meseria, ce școli a făcut, de cînd se află în gospodărie?

— De fel e chiar de aici din Fălciu, fiu de țăran. Cum a învățat meseria? La vîrsta de 10 ani a intrat slugă la un morar. Făcea de toate: căra saci, spărgea lemne, spăla vase, vedea de copiii și de porcii morarului, iar din cînd în cînd îl ajuta la repararea pieselor în atelier. Și așa, cu timpul, a prins meșteșugul de lăcătuș mecanic. Cînd a venit în gospodărie? Chiar de la înființarea ei. La școli speciale n-a umblat. Cu toate acestea este unul dintre cei mai buni mecanici din gospodărie.

— Și acum ce face? Unde este?

— După ce a terminat cu secerătul i-am dat în primire cele două batoze de la aria secției Valea lui Marcu. E o arie electrificată unde se lucrează zi și noapte fără întrerupere. Pînă la venirea lui ca batozar, lucrul la aria aceasta nu mergea tocmai bine. Acum însă treaba merge strună.

— Tare aș vrea să-l cunosc și eu.

— Nimic mai ușor. Punem calul la șaretă și pornim.

Zis și făcut.

Într-un sfert de ceas, am ajuns la arie. Cele două batoze treierau din plin. Era atîta freamăt pe arie, încît om cu om abia de se-nțelegea. Un tînăr înalt, bine făcut, îmbrăcat într-o salopetă unsă de ulei, făcea semne vălarilor de pe prima batoză să se miște mai iute. Ne-am apropiat de pichetul de incendiu lîngă care se afla un umbrar improvizat. Un om, care se odihnea sub umbrar, își aprindea o țigară. Tînărul în salopetă îl văzu însă și-i făcu semne energice să se ducă la groapa de fumat.

— Acolo este fruntașul nostru, îmi spuse directorul, arătînd spre tînărul în salopetă. Tocaci veni spre noi, zîmbind. Dădu mîna cu directorul apoi cu mine. Deschisesem carnetul și cu creionul în mînă mă pregăteam să-i pun prima întrebare. În clipa aceea însă un tractorist, ajutorul lui Tocaci, se apropie de el și trăgîndu-l de mînecă, începu să-i vorbească ceva, întregindu-și cuvintele prin gesturi largi. Tocaci plecă împreună cu tractoristul spre una dintre batoze unde se apucară să meșterească la niște șuruburi. După ce terminară, Tocaci îl bătu pe umeri pe ajutorul său și apoi începu să explice, nu știu ce, tot prin semne.

Abia atunci am înțeles că Tocaci Lazăr este surdo-mut.

De lîngă mine, directorul gospodăriei a mai adăugat:

— De-am avea vreo 10 oameni harnici ca el, gospodăria noastră ar fi cu siguranță fruntașă pe regiune.

N. IANCU

O, depărtări, o, depărtări...

O, depărtări, o, depărtări!
Venind de peste mari și țări
Sosi la Moscova, voios,
Un om, să zici că-i Făt Frumos.
I-au stat în drum atîtea stavili,
Au încercat nedrepte pravili
Doar, doar, în loc să mi-l
oprească.
Și vrăjitori cu-obrazi de iască
I-au pus păduri și ape-n cale
Și stînci cu sute de ocale;
Și nu e țară-n asta lume,
Și nu-s nici mări cu tiv de
spume.
Pe unde el cu-anume rost
În drumu-i lung să nu fi fost.
Cunoaște zîmbetul și plînsul.
E tinerețea lumii dînsul...

Mai tînăr decît dimineața,
Un gînd îi luminează fața
Și-o lacrimă îi scaldă geana:
Va da aici de Cosinzeana
Cu părul, galben spic de grîu
Și curcubeu-ncins la brîu.

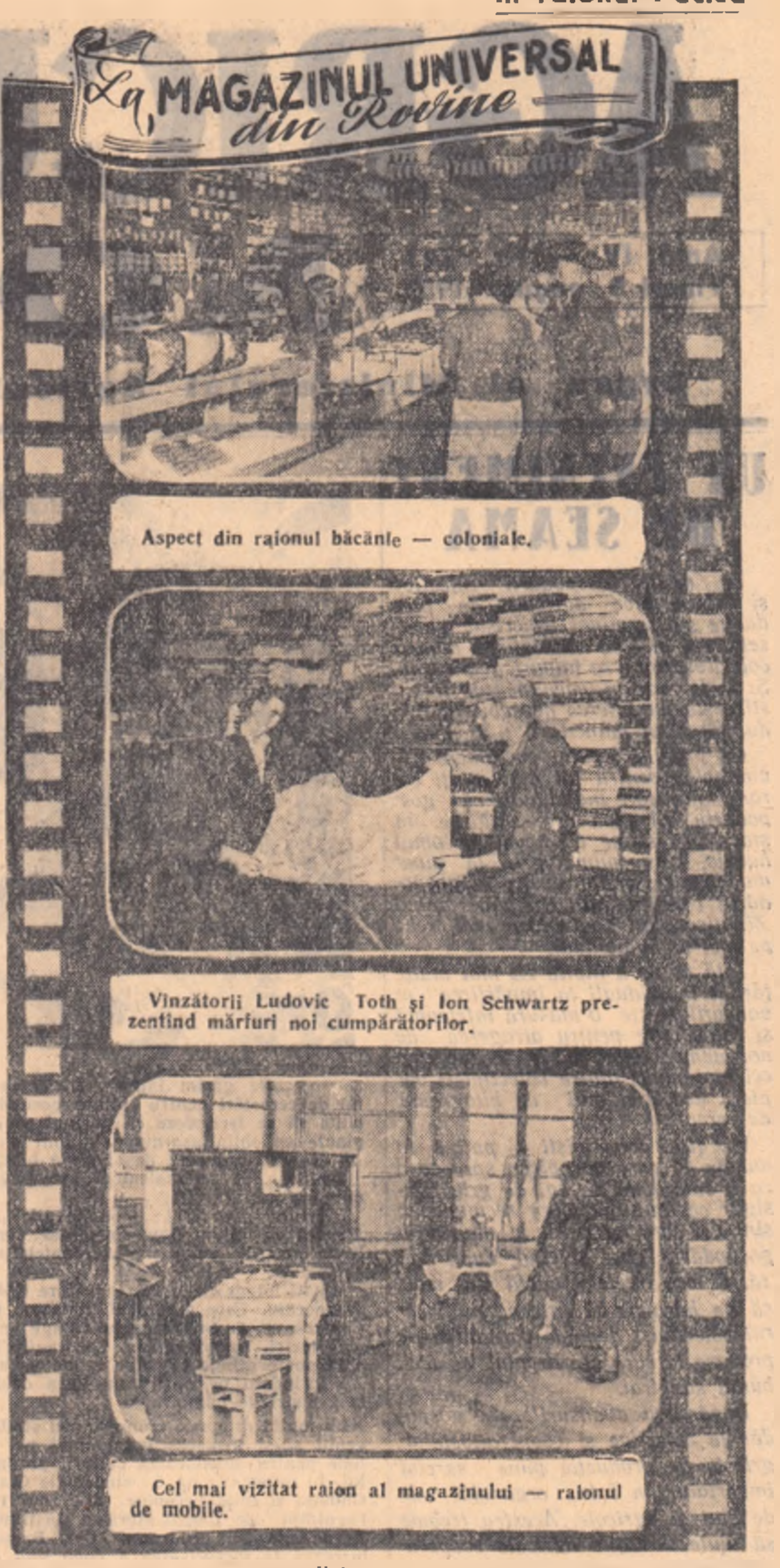
Mulți împărați cu oastea lor
O prigonesc necruțător.
Dar zîna nu știe de frică
Iar Moscova ca pe o fiică
La sîn o strînge bucuros,
Chemînd la ea pe Făt-Frumos.

Și la-ntîlnirea celor doi
Sosi și hora de la noi.
Sporind la oaspeți veselia
În slăvi răsună „Ciocîrlia"...

O, depărtări, o, depărtări,
Petrec alături mări și țări!

ION ACSAN

În raionul Pecica

Aspect din raionul băcănie — coloniale.

Vînzătorii Ludovic Toth și Ion Schwartz prezentînd mărfuri noi cumpărătorilor.

Cel mai vizitat raion al magazinului — raionul de mobile.

Fotoreportaj de S. PICKER și N. SCARLET

Să apărăm prin toate mijloacele avutul cooperativelor de consum

Este un fapt care nu se poate tăgădui: anume că în viața economică a satului nostru cooperativele de consum îndeplinesc un mare rol, acela de a aproviziona pe oamenii muncii de pe ogoare cu mărfurile industriale de care ei au nevoie și de a-i ajuta să-și valorifice surplusul de produse agricole la prețuri avantajoase și fără pierdere de timp.

An de an, cooperativele de consum își lărgesc raza de activitate, mărindu-și beneficiile și avutul obștesc. Din păcate, la unele cooperative se petrec nereguli grave în ceea ce privește apărarea avutului obștesc al acestora. Așa bunăoară, Florea Strîmbeanu, gestionar la cooperativa din comuna Uzunu, raionul Giurgiu, a fost descoperit că și-a însușit peste 42.000 lei din averea cooperativei. El a fost trimis în judecată, urmînd a fi aspru pedepsit. De asemenea, Vasile Gogoașă, fost președinte al cooperativei de consum din comuna Dala, același raion, și-a însușit 3.200 de lei din banii cu care trebuia să facă achiziții de produse agricole prin cooperativă. Ca și necinstitul gestionar de la cooperativa din Uzunu, Vasile Gogoașă a fost dat pe mîna justiției spre a-și primi pedeapsa.

Justiția noastră populară a dat pînă acum pedepse exemplare jefuitorilor avutului public. Pe fostul gestionar Ion Burcea de la cooperativa „30 Decembrie" din Roșiori de Vede l-a condamnat la 5 ani închisoare și l-a obligat să restituie cei 44.900 lei pe care îi delapidase. La fel, pe Dumitru Ghițescu, fost gestionar de mărfuri la Uniunea raională Videle, regiunea București, care a sustras mărfuri în valoare de peste 90.000 lei, l-a condamnat la 5 ani închisoare, obligîndu-l să acopere prejudiciile aduse avutului obștesc.

Pentru a preîntîmpina furturile în avutul obștesc al cooperativelor de consum, țăranii muncitori au datoria și interesul să urmărească felul în care își fac datoria cei cărora li s-au încredințat banii și mărfurile cooperativelor, să demaște la timp și cu tot curajul pe toți jefuitorii avutului obștesc. Ei, ca membrii ai cooperativelor sătești, să sesizeze comisia de revizie, pe revizorii contabili, pe toate organele de îndrumare și control din cooperație despre neregulile gestionarilor, vînzătorilor și chiar ale membrilor din conducerea unor cooperative, care se fac vinovați de delăsare și lipsă de vigilență în munca lor. De asemenea, organele de îndrumare și control ale Uniunilor raionale să facă cît mai multe controale inopinate, să ajute a fi ținute la zi toate operațiunile efectuate de cooperative.

Biblioteca

V. MUNTEANU: Modul de producție capitalist. În ce constă exploatarea capitalistă. E.S.P.L.P. 48 pag. 0,75 lei.

x x x Uniunea Tineretului Muncitor, ajutor al partidului în construirea bazei economice a socialismului. Ed. Tineretului. 32 pag. 0,50 lei.

MIHAIL SADOVEANU: Dumbrava minunată. Povestire. Ed. Tineretului. 48 pag. 3,75 lei.

IOACHIM BOTEZ: Din școala de ieri și de azi. Ed. Tineretului. 64 pag. 4,75 lei.

CAMIL MUREȘAN: Ioan de Hunedoara și vremea sa. Ed. Tineretului. 204 pag. 4,50 lei.

A. S. OZERSKI și I. I. TREPENENKOV: Tractoarele KD-35 și KDP-35. Ed. agro-silvică de stat. 532 pag. 26,50 lei.

A. FRUCHTER: Bolile infecțioase ale copilului. Ed. Medicală. 88 pag. 1,75 lei.

M. BREBU și A. POPESCU: Carte de croitorie. (Învăț să cos singură). Ed. Tehnică. 232 pag. 18 lei.

Profesor universitar colectivist

Sînt fapte care te uimesc și peste care nu poți trece fără să-ți simți inima bătînd mai tare. E firesc. Cînd afli despre un profesor universitar, șef de catedră, că a devenit colectivist încerci un explicabil sentiment de curiozitate. Vrei neapărat să știi cum s-a ajuns acolo.

Legătura

Era spre toamnă. Arătura de însămînțare stătea gata. Dar colectiviștii se aflau la grea răspîntie. Să semene? Să mai aștepte? Timpul prea uscat și bolovanii cît hîrdaiele de pe tarla îi îndemnau să fie cu răbdare. Însă vremea se scurgea necontenit, fără să-i pese de nehotărîrea lor. Tocmai atunci s-au pomenit cu el. Venise să-i ajute cu știința lui în ale agrotehnicii. Îl îndemnase regiunea de partid.

S-au dus pe cîmp. Profesorul a împlîntat cazmaua în pămînt să vadă unde-i umezeala. Oamenii priveau cu sufletul la gură. Ce-o să spună oare?

— Punem tăvălugurile, hotărî profesorul. Băgăm apoi discuitorul. Nu o dată. Trecem și de-a lungul și de-a latul. Spargem bolovanii. Și pe urmă semănăm. Toamna-i pe sfîrșite. N-o să mai întîrzie prea mult nici vremea ploilor.

L-au ascultat cu îndoială nemărturisită. Dacă prăpădeau sămînța? N-au prăpădit-o. Grîul a ieșit ce-i drept cam tîrziu, dar des ca peria și viguros.

Înscrierea

Nu se poate preciza a cui a fost ideea cu înscrierea. Profesorul susține că pe el l-a frămîntat din capul locului. Numai că nu știa cam ce-ar fi de făcut. La rîndul lor, colectiviștii spun că ei s-au muncit cu gînduri asemănătoare. Doar că n-au avut curaj să i le spună. Cum, păcatele, să te încumeți tu, colectivist, să-i faci o astfel de propunere unui profesor universitar?

Situația s-a limpezit cînd nimeni nu se aștepta. Profesorul venea acum din ce în ce mai rar pe la gospodărie. Începuse anul universitar. În schimb, îl vizitau colectiviștii. Cum îi încercau necazurile, alergau la el: cum să facem asta? Cum să dregem cealaltă? Iar profesorul îi ajuta cu sfatul: asta faceți-o așa. Pe cealaltă întocmiți-o în cutare fel. Făceau întocmai. Toate le ieșeau după dorință.

Într-o zi, la un crîmpei de vorbă, cineva dintre colectiviști dăduse glas îndemnului care le stăruia de mult în inimi: bine-ar fi, tovarășe profesor, să vă știm de inginerul nostru. N-ar fi pe degeaba. Am vorbit în adunarea generală. Nu ne-am da în lături să vă facem un salar. Statutul ne-ar da dreptul. Tare bucuroși ne-am mai simți.

— Salar ai zis? făcu profesorul zîmbind. Păi eu, tovarășilor, am salar frumos. Doar sînt profesor universitar. Dac-aș veni la voi, n-aș face-o pentru bani. Mai repede mi-ar place să mă simt acolo ca acasă. Iar pe voi, colectiviștii, să vă știu de frații mei și să vă fiu egal la bune și la rele...

— Păi atunci e limpede, nu-și mai putu înfrînge bucuria președintele. Ne dați o cerere și gata.

Au făcut-o împreună: „Subsemnatul Oprea V. Cristache, doctor în agronomie și profesor universitar la Institutul Agronomic Timișoara, cer să fiu primit ca membru în gospodăria colectivă din Mehala..."

De partea cui vor sta foloasele

Părerile sînt împărțite și aici. Profesorul afirmă că de mult țintea să facă și agronomie aplicată. Nu pe loturi experimentale, ci de-a dreptul în producția agricolă. Acum găsise loc după măsura gîndurilor lui. Și dacă i se împlinise năzuința se cheamă că și foloasele s-au tras spre el. Mai mult. De-aici vor dobîndi foloase și studenții lui. Adică tot el va avea cîștigul cel mai mare.

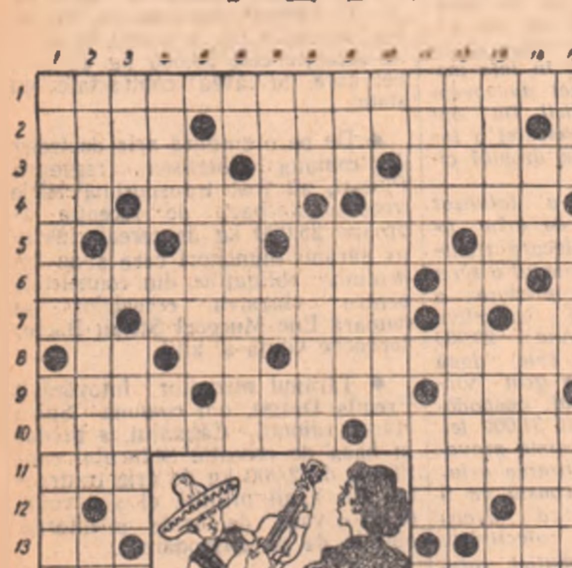
Cu totul altfel sînt privite lucrurile de colectiviști. Ei cred că tot folosul e de partea lor. Și nu fără temei. I-a sfătuit profesorul să pună zarzavaturi. Au făcut răsadnițe, plantări. Au recoltat. Au dus pe piață ceapă, castraveți, cartofi, fasole, varză, roșii. Unde merg paralele? La ei. I-a îndemnat să cumpere mai multe vaci cu lapte, să îngrașe porci, să crească rațe. Cine încasează banii? Ei. Vor face o ciupercărie. Au în perimetrul lor o baltă bogată în pește. Vor organiza o brigadă de pescari. Vor construi o seră. Vor mări grădina de legume. Mai tîrziu au să cultive plante tehnice. Din toate au să scoată bani frumoși. În buzunarul cui vor curge bănișorii? Într-al lor. Atunci nu-i limpede de partea cui vor sta foloasele?

★

Sînt fapte care te uimesc. Pe lîngă ele nu poți trece fără să-ți simți inima bătînd mai cu putere. E firesc.

NICOLAE COMANICI

FESTIVAL 1957

Orizontal: 1. Lozinca sub care se desfășoară marea întîlnire a tineretului lumii (3 cuv.). 2. Așezare omenească — Orașul Festivalului pe harta U.R.S.S. 3. Pe ea aleargă atleții. — Cîntecul greierului. — Stadion. 4. Două vocale. — Repede — Participant la Festival. 5. În august. — Loc pentru manifestări în aer liber în orașul Festivalului. — Țintă. 6. Le dau participanții la concursul „Drumeții veseli". — Începe serbarea. 7. Zar mic la table. — Vedem serbările Festivalului. — Plantă textilă. 8. Pronume. — Tes. — Pe caietul școlarului. 9. Trimiși ai țărilor participante la Festival. — Avînt tineresc. — Fir. 10. Una cîte una (pl). — A amăgi. 11. Uniunea Internațională a Studenților. — Defectez. 12. Încep să uit. — Dînsa. 13. Editură. — Individ. 14. „... te cîntăm tinerețe". — Țară asiatică participantă la Festival. 15. Revistă a Federației Mondiale a Tineretului Democrat (2 cuv.).

Vertical: 1. Și-au trimis solii la sărbătoarea tineretii, păcii și prieteniei de la Moscova. — Participant la Festival. 2. Aici se treieră grînele. — Amatori sau profesioniști, ei își arată talentul pe scenele Festivalului. — Număr ce indică intervalul de timp de la un Festival la altul. — 3. Brînză dulce. — Campion. — Selecționați. — Ca la 7 oriz. 4. O parte din Festival. — La revedere. — Ion Popescu. 5. Luna Festivalului. 6. Mic și fără cap. — Țară africană participantă la Festival. 7. „... și prietenie". — Bis. — Notă muzicală. 8. Țara Festivalului în 1953. — Ceea ce reprezintă tineretul lumii întregi. 9. III. — Să indice. 10. Etapa a început. — Soli la Festival. 11. Tată dezmierdat. — Marcă de motociclete. — Monedă franceză. 12. Popor care și-a trimis reprezentanții la Festival. — Sportivi ca Smislov, Botvinik ș.a. — Noroi. 13. Povestite. — Văzduh. — În capul Irinei. 14. — Epoci. — Participanții la Festival (art.). 15. Numeral german. — August în calendarul Festivalului. — Unde se vor întoarce participanții la Festival.

M. RANTZER

DILEMĂ

Asemenea arii „electrificate" puteți găsi în comunele Vlădila, din raionul Caracal, Gratea, Videle și Cartojani din regiunea București, comune care sînt mult rămase în urmă cu treierișul.

Foileton

„TANCUL" LUI PAVEL...

— Toarnă, nea Mieluș, toarnă. Să trăiești, Mircea! Și tu, Bratosine. Să ajungi rutierist ca mine, bă. Auzi?

...Umbrele înserării se aștern, încet-încet, peste comuna Vișani din raionul Filimon Sîrbu. În casă, la cetățeanul Mieluș Martinescu, Marin Pavel, rutieristul, Grigore Bratosin, ajutorul lui, Mircea Rusu, pontatorul-alimentator, (toți de la S.M.T. Balta Albă) se „cinstesc" de zor. Pahar după pahar! Litru după litru!... Că are omul de unde da... Are încă un butoi de 60 de vedre.

Vremea trecea încet. Ce e drept, mai încet decît se golește vinul din sticle...

Afară s-a făcut noapte de-a binelea. Și ciudat... Și în casă acum parcă-i noapte! Pentru Marin Pavel, lucrurile din jur încep să plutească într-o ceață lăptoasă. Abia se mai zărește.

— Hai să plecăm — a vorbit unul dintre ei. O luăm pe jos...

— Ce? i-o reteză Pavel. Pe jos? Nici nu mă gîndesc.

De-aia umblu eu toată ziua cu rutierul ca acum să plec pe jos? Cu ce am venit pînă aici la Vișani? Cu rutierul. Tot cu rutierul vreau să plec. Auziți? Bratosine, du-te și adu rutierul de la brigadă...

— Lasă, șefule, mergem pe jos pînă acolo...

— N-ai auzit, mă, ce am spus? Adu rutierul. Mișcă-te...

...Noapte! Liniștea cuprinsese satul. Sclipirile din ferestre se stingeau una cîte una. Grigore Bîrsan mai întîrziase cu culcatul. De, sînt multe treburi de făcut într-o gospodărie și nu întotdeauna le poți face pe toate. Se îndrepta spre casă, ca să se culce. Deodată i-a ajuns la ureche un zgomot de tractor. S-a apropiat de poartă. Așa era: un tractor venea pe ulița lor. Grigore Bîrsan a ieșit pe uliță și a făcut semn să oprească.

— Nu poți trece pe aici. Sînt gropi...

— Trecem pe lîngă ele...

— N-aveți pe unde. Întoarceți-vă că nu puteți trece...

— Nu putem? — l-a întrerupt Pavel (că ei erau). Eh, nene, nu cunoști dumneata tractorul meu. E UTOS-ul nr. 65.210. E tanc, nu altceva. Trece peste gropi cît zici pis! Ai să vezi...

Marin Pavel a băgat tractorul în viteză și...

...„Tancul" lui Pavel s-a poticnit. A rămas în groapa adîncă din drum. Roțile din față s-au izbit în marginea gropii. Suportul s-a rupt, iar carcasa ambreiajului s-a crăpat...

...Zadarnic au așteptat, în seara aceea, tractoriștii din brigada de la Clineni să le vină motorină. Rutierul n-a mai putut ajunge pînă la ei. Marin Pavel a vrut să-l transforme în tanc, dar tractorul... tot rutier a rămas. Și i-a făcut festa lui Pavel. Deci cine e de vină? Tractorul sau beția?

T. M. CRASNEA

În unele locuri hambarele pentru adăpostirea grînelor n-au fost reparate la timp.

— Ți-am spus eu că aici nu trebuie să ne ferim decît de ploaie.

Desen de G. BADEA

Pentru întărirea sectorului socialist al agriculturii

Mari venituri din sectorul legumicol

Membrii gospodăriei agricole colective „Progresul" din comuna Făcăeni, raionul Fetești, sînt mîndri de rezultatele obținute prin dezvoltarea legumiculturii. Zeci de colectiviști din brigada legumicolă condusă de tov. Petcu Aurel lucrează cu drag pe terenul grădinii de legume care se întinde pe 25 de hectare situate pe malul stîng al Borcei. Din valorificarea celor peste 30.000 de kg de zarzavaturi, gospodăria a obținut pînă acum un venit de 25.150 lei. Zilnic, legumicultorii colectivei recoltează 1.000—1.500 kg de zarzavaturi, care sînt livrate în cea mai mare parte cooperativei din comună, pe bază de contract.

C. FRINÇU
corespondent

Noi unități agricole cooperatiste

In raionul Dej, crește numărul țăranilor muncitori care pășesc pe drumul agriculturii socialiste. De la începutul acestui an și pînă acum, în raion au luat ființă 4 noi gospodării colective și 7 întovărășiri agricole. De curind în comuna Cormeniș, din acest raion, s-a înființat o nouă gospodărie agricolă colectivă. Aceasta este cea de a 189-a gospodărie colectivă din regiunea Cluj.

C. RUSU
corespondent

IN INTIMPINAREA ZILEI DE 23 AUGUST

Cît mai multe sate și comune cooperativizate în raionul Urziceni

In 6 luni cît în 6 ani

Erau la începutul acestui an doar 8.244 de familii intrate în sectorul cooperatist, cu o suprafață de 24.030 ha. Asta însemna un procent de numai 33 la sută din terenul cooperativizabil al raionului. Puțin, față de posibilitățile existente.

Plenara Comitetului Raional P.M.R. din ianuarie 1957 a analizat temeinic adevăratele cauze și a luat măsuri pentru intensificarea ritmului cooperativizării. Au fost întărite colectivele de agitatori, centrul muncii politice de masă a fost mutat de la raion la comune, s-a completat numărul tehnicienilor cadastrali etc. Eficiența acestor măsuri s-a văzut în scurt timp. La data de 1 august au fost cuprinse în diferite forme cooperatiste 15.814 familii țărănești din cele 22.207 aflate în mediul rural. Suprafața adusă de acestea în sectorul socialist reprezintă acum 66 la sută din întreaga suprafață cooperativizabilă. In primii 6 ani raionul Urziceni atinsese procentajul de 33 la sută. In aceste șase luni de muncă încordată procentajul a fost dublat.

Se putea însă și mai mult!

Ritmul cooperativizării ar fi fără îndoială mult grăbit, s-ar înregistra un număr sporit de cereri pentru înscrierea în forme superioare de cooperare agricolă dacă s-ar da mai multă atenție consolidării economico-organizatorice a gospodăriilor colective existente. Din păcate însă multe din ele nu sînt ajutate să progreseze, nu se bucură de asistența tehnică necesară decît într-o anumită perioadă a anului. De pildă colectivul (în frunte cu tov. ing. Mihăescu) care la începutul anului a ajutat la întocmirea planului de producție la gospodăria din Bărcănești a lăsat apoi lucrurile baltă. Așa se explică faptul că la întocmirea bugetului colectiviștii, lăsați să se descurce cum or putea, au săvîrșit greșeli. Nu există corelație între venituri și cheltuieli sau între planul de producție și buget. La venituri pe semestrul I se prevăd 14.920 lei, iar pe de altă parte se arată că li se vor împărți membrilor ca avans 20.000 lei pentru zilele-muncă.

La gospodăria colectivă Grindu există alt aspect negativ. Nu se dă atenție suficientă acordării avansurilor cuvenite colectiviștilor. De la începutul anului aici s-au repartizat colectiviștilor doar cîte 1,60 lei la zi-muncă. In schimb, consiliul de conducere acordă des produse pe credit unora dintre membri. Nici Banca Agricolă, nici Sfatul popular raional nu sprijină în suficientă măsură gospodăria colectivă din Grindu pentru ca aceasta, încasîndu-și toate datoriile ce le are de primit de la S.M.T. Urziceni, G.A.S. Balaciu etc. să-și mărească fondul bănesc, putînd astfel acorda mai mulți bani la zi-muncă. Trebuie să se țină seamă că aceste avansuri bănești sînt de un mare ajutor colectiviștilor și constituie în același timp un mijloc eficace de propagandă pentru atragerea de noi familii în gospodăria colectivă.

Recolte bogate — puternic îndemn

Cooperativa agricolă de producție din Balaciu este o mlădiță tînără a agriculturii socialiste din raionul Urziceni. Cooperatorii au treierat acum prima lor recoltă de grîu. Bucuria le-a fost mare: 1.770 kg la ha în medie. Ei, foștii individuali din Balaciu, care pînă anul trecut scoteau în anii buni 900 pînă la 1.100 kg grîu la hectar, au dobîndit acum belșug de bucate. Cei rămași în sectorul individual, ca Ghiță Simedrea, Aurel Stancu și alții au privit cu multă uimire cei 10—11 saci de grîu dați în plus de fiecare pogon de pămînt bine lucrat. Ei nu-i pismuiesc pe cooperatori, ci-i fericesc. Nu-i de mirare deci că au depus cereri să li se alăture.

Și în comunele Colelia, Sf. Gheorghe și Malu, unde recoltele colectiviștilor au atins la grîu în medie aproape 2.000 de kg la ha, s-au înregistrat chiar pe arie 16 cereri de înscriere în gospodării colective. S-a dovedit încă o dată că faptele, — de astă dată recoltele bogate obținute — sînt cel mai puternic îndemn.

Fond de semințe și fond obștesc

Multe întovărășiri, ca cele din Valea Măcrișului, Urziceni, Bărcănești etc. au secerat și treierat în comun. Fiind îndrumate la timp și bine de către organele agricole ele au reușit să strîngă în comun fondul de semințe și să-și mărească fondul obștesc prin contribuții în natură. Astfel, întovărășirea agricolă din Valea Măcrișului a strîns 15 tone de sămînță, cea din Ulieștii a oprit sămînță pentru 200 de ha și a pus deoparte 2.000 kg de grîu pentru fondul obștesc. De asemenea, întovărășiții din Bărcănești și-au mărit fondul de bază cu încă 3.412 kg de grîu. Și astfel de exemple sînt numeroase în raionul Urziceni. Ele dovedesc că atunci cînd sînt îndrumate îndeaproape întovărășirile pot păși către o formă superioară de organizare a muncii și-și pot crea nucleul proprietății comune.

Tot mai mulți laolaltă

In cele mai multe din comunele raionului munca de îndrumare a țăranilor muncitori pentru lărgirea sectorului cooperatist înregistrează succese de la o zi la alta. Tot mai mulți țărani muncitori pășesc cu încredere pe drumul arătat de partid. La Sărățeni, Valea Măcrișului și Sf. Gheorghe s-au înregistrat zilele acestea 26 de noi cereri de intrare în gospodării colective. La Jilavele comitetul de inițiativă lucrează cu bune rezultate la întemeierea unei cooperative de producție cu rentă. Acestea sînt doar o parte din succesele cu care oamenii muncii de pe ogoarele raionului Urziceni întîmpină măreața zi de 23 August.

GH. JANGOCIU

Ce-a pierdut Constantin Gudană

Constantin Gudană, de cînd se știe, tot despre plugărit a auzit și rascolirii țărînii și-a închinat și el viața. N-a făcut ca alții, să plece după lucru la oraș. A rămas acolo în Munteni, în satul unde a văzut lumina zilei, și și-a lucrat petecul său de ogor. Cinci pogoane are Constantin Gudană. Cinci pogoane rămase de la părinții lui și ai nevestei. Pe ele lucrează de mai bine de 30 de ani, de cînd s-a căpătuit, însurîndu-se cu Măriuca. Aproape 50 de ani numără salba vieții lui Gudană. In potopul ăsta de vreme, el a deprins bine meșteșugul plugăritului. Prea puțini sînt în sat care să se priceapă să meșteșugărească pe ogor ca el. Roadele pe care le-a strîns în fiecare an de pe pămîntul său au fost întotdeauna mai mari decît ale celorlalți săteni. De la o vreme însă, au început să-l depășească alții. Și asta nu pentru că Gudană și-ar fi uitat meșteșugul. Nu! Vremea asta își are începutul cam de prin 1950, de cînd în satul lor un grup de gospodari și-a unit ogoarele formînd o gospodărie colectivă. De atunci, an de an, Gudană a rămas mai prejos în privința roadelor culese.

— Care să fie cauza? s-a întrebat el mereu. Doar Ion Cană, Sandu Vasilache, Grigore Lăcătuș, Dumitru Clocănel nu se pricep să lucre glia mai abitir ca mine. Atunci de ce ei culeg roade mai bogate? Intr-adevăr, luați fiecare în parte, membrii gospodăriei colective din Munteni nu erau mai iscusiți în ale plugăritului decît Gudană. Dar iscusința lor, atîta cîtă e, strînsă la un loc, îngemănată și canalizată, mărește harul ogorului. Și-apoi, grupul ăsta de gospodari a început să muncească altfel decît pînă acum; cu mașini, cu tractoare, cu îngrășăminte cumpărate. In locul deprinderilor căpătate de la bătrîni, el pun din ce în ce mai mult la baza lucrării pămîntului cartea. Asta e secretul.

Anul acesta, Constantin Gudană a avut semănat un pogon de grîu. De pe el a cules 700 de kg. de boabe. E o recoltă frumușică. La colectivă însă, grîul a dat peste 1.800 kg. la hectar. 700 de kg. de pîine va avea pe masă în anul acesta Constantin Gudană, pentru el și cei patru membri ai familiei. Peste 900 de kg. ar fi avut, dacă și-ar fi lucrat pămîntul după carte, așa cum l-au lucrat colectiviștii. Dar dacă ar fi intrat în gospodărie cîtă pîine ar fi avut? O socoteală simplă ne poate lămuri:

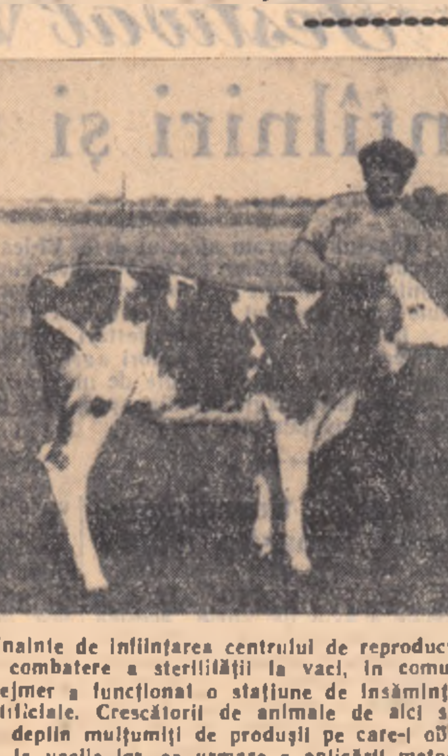
Sandu Vasilache, care la intrarea în gospodărie avea tot 5 pogoane de pămînt, lucrînd în colectivă cu nevasta și cu feciorul, a făcut pînă în prezent 487 zile-muncă. Pentru fiecare zi-muncă, gospodăria va împărți membrilor săi în anul acesta cca 6 kg. de grîu. 487x6=2.922. Aproape 3.000 de kg. de pîine va primi, deci, Sandu Vasilache pentru munca depusă pînă acum.

In familia lui Constantin Gudană sînt tot trei brațe bune de muncă. In vrednicie și pricepere, Sandu Vasilache nu se poate lăuda că-l întrece pe Gudană. Atunci de ce Vasilache o să aibă cu peste 2.000 de kg. de pîine mai mult decît celălalt? Constantin Gudană de pe acum știe de ce, și... rău face că mai stă încă pe gînduri.

P. VOICULESCU

Primul centru de reproducție și combatere a sterilității la vaci

In urmă cu cîteva zile, în comuna Prejmer, raionul Codlea, a intrat în funcțiune „Centrul de reproducție și combatere a sterilității la vaci", primul din seria de 15 asemenea centre cîte vor lua ființă în țară. Prin folosirea metodei însămînțărilor artificiale, centrul va contribui la îmbunătățirea continuă a raselor de taurine. In prezent, centrul de reproducție deține un număr de 6 tauri de rasă, cu care pot fi deservite 6 comune. In curînd însă, centrul va avea 25 tauri și va deservi cca 20 de comune.

Inainte de înființarea centrului de reproducție și combatere a sterilității la vaci, în comuna Prejmer a funcționat o stațiune de însămînțări artificiale. Crescătorii de animale de aici sînt pe deplin mulțumiți de produșii pe care-i obțin de la vacile lor, ca urmare a aplicării metodei însămînțărilor artificiale.

In fotografie: Tehnicianul zootehnist Caraman Nicolae de la G.A.C. Prejmer ne prezintă unul din acești viței. Vițelul e în vîrstă de numai 6 săptămîni dar are o greutate de 100 kg.

In afara faptului că prin însămînțările artificiale se vor obține produși de rasă și se va evita îmbolnăvirea vacilor de anumite boli infecto-contagioase, centrul de reproducție taurin mai are și alte avantaje economice. Bunăoară, nu va mai fi nevoie să se țină în comune reproducători, iar terenurile loturilor zootehnice vor fi redate circuitului agricol. De asemenea, nu va mai fi nevoie de un așa număr mare de îngrijitori de reproducători, de construcții zootehnice etc.

Spre a ne da seama cu cît se va reduce numărul reproducătorilor în urma înființării centrului de reproducție, vom aminti că, folosindu-se metoda însămînțării artificiale, un taur va fi suficient pentru 600-1000 de vaci, pe cînd, prin metoda montei naturale, un taur nu poate deservi mai mult de 70-80 de vaci.

IONESCU VLAD

Rezultate îmbucurătoare

In ultimii ani gospodăriile agricole de stat au realizat în ramura creșterii animalelor o cotitură importantă. Animalele și îndeosebi vacile de lapte au fost supuse unei selecții riguroase, păstrîndu-se numai exemplarele de mare productivitate. Important este faptul că s-a renunțat la practica dăunătoare din trecut cînd gospodăriile de stat se preocupau mai mult de realizarea planului în ceea ce privește numărul animalelor și nu producția lor.

La sfîrșitul semestrului I al anului 1957 efectivul total al taurinelor din gospodăriile de stat este mai mic decît în anul trecut; în schimb, numărul mediu al vacilor furajate este mai mare cu 10 la sută, iar producția medie pe cap de vacă furajată a sporit cu 20 la sută, obținîndu-se cu 81.000 de hectolitri de lapte mai mult decît în aceeași perioadă a anului trecut. Din această cantitate 51.000 de hectolitri au fost realizați prin creșterea producției medii pe cap de vacă furajată și numai 30.000 de hectolitri datorită măririi numărului de animale.

La loc de cinste în ceea ce privește producția de lapte s-a situat gospodăria de stat Popești-Leordeni din regiunea București. Ea a obținut în medie, în primul semestru al anului acesta de la fiecare din cele 305 vaci cîte 1.961 de litri de lapte (o medie zilnică de 10,8 litri). Fruntașe în creșterea vacilor de lapte sînt și gospodăriile de stat Reghin și Cătălina — Regiunea Autonomă Maghiară, Peștera — Constanța, Ardud — Baia Mare, Variaș și Grabăț — Timișoara, Stupini — Stalin și altele.

Printr-o mai bună organizare a procesului de producție gospodăriile agricole de stat au izbutit să livreze statului în semestrul I peste plan 46.579 hectolitri de lapte de vacă, 4.630 hectolitri de lapte de oaie și 2.583 tone de carne. Rezultate mai slabe au fost obținute în ceea ce privește producția de ouă (92 la sută din plan) și aceasta datorită unor gospodării cum este și cazul gospodăriei Hălăucești — Iași, care au dat dovadă de neglijențe grave în îngrijirea păsărilor.

Pe primul semestru, gospodăriile de stat au depășit planul de livrări și la legume cu 21 la sută, iar la vin cu 17 la sută.

Produsele predate statului au fost de calitate superioară, ceea ce a făcut ca magazinele Gostat să se bucure de o apreciere din ce în ce mai bună din partea cumpărătorilor. Astfel atît magazinele Gostat din București cît și cel din Ploești au depășit planul de livrări pe primul semestru cu 33 la sută.

BANI MAI MULȚI, POSIBILITĂȚI MAI MARI...

Petre Pîrvulescu mai numără o dată banii, încuviință din cap în semn că e-n regulă și ieși. Afară, în curtea gospodăriei, tăifăsuiau vrute și nevrute o droaie de colectiviști.

— Petre, cît ai primit, mă? — îl întîmpină Victor Semal, care lucra împreună cu el în aceeași echipă.

— Vreo trei mii și ceva, răspunse Petre zîmbind.

— Ăi ceva or fi și ei o mie, interveni în discuție și Ilie Dragomir, care primise 2.587 de lei cu puțin timp înaintea lui Petre. Ce, nu știu eu? Doar tu ai cele mai multe zile-muncă.

— Ba chiar o mie nu-s, că ziceam la început patru, glumi acesta, iar vreo șase sute și ceva tot sînt. Cît era acest al doilea ceva nu s-a mai aflat atunci, deoarece între timp alți colectiviști ieșiseră din sediul gospodăriei și curiozitatea oamenilor găsise noi surse ca să fie împărțită. Și-apoi de la o vreme, cînd colectiviștii din Celaru, sat așezat prin părțile Caracalului, realizau venituri mari de pe urma circularului cu care tăiau scînduri și a zecilor de mii de kilograme de produse contractate cu statul, membrii gospodăriei erau obișnuiți să-și numere banii primiți ca avansuri în zeci și-n mii de lei.

...Dacă ar fi cîștigat la loterie, Petre Pîrvulescu și-ar fi realizat un vis. „... mie de lei de-aș cîștiga la „loz în plic", mai pun vreo două sute și-mi iau un aparat de radio din ăla bun", zicea omul. Și treaba era foarte simplă. Acum însă, lucrurile se complicau. Avea, ce-i drept, bani mai mulți în chimir, dar și gînduri mai multe îl frămîntau. „Casă nouă își ridicase abia acum doi ani, acareturi în bună stare atît cît îi trebuie unei gospodării de colectivist de asemenea, iar vacă, porci, găini și alte orătănii avea berechet. In primăvara ... scosese din casă și patul vechi de scîndură și-și cumpărase un divan ..., ca un orășean get-beget.

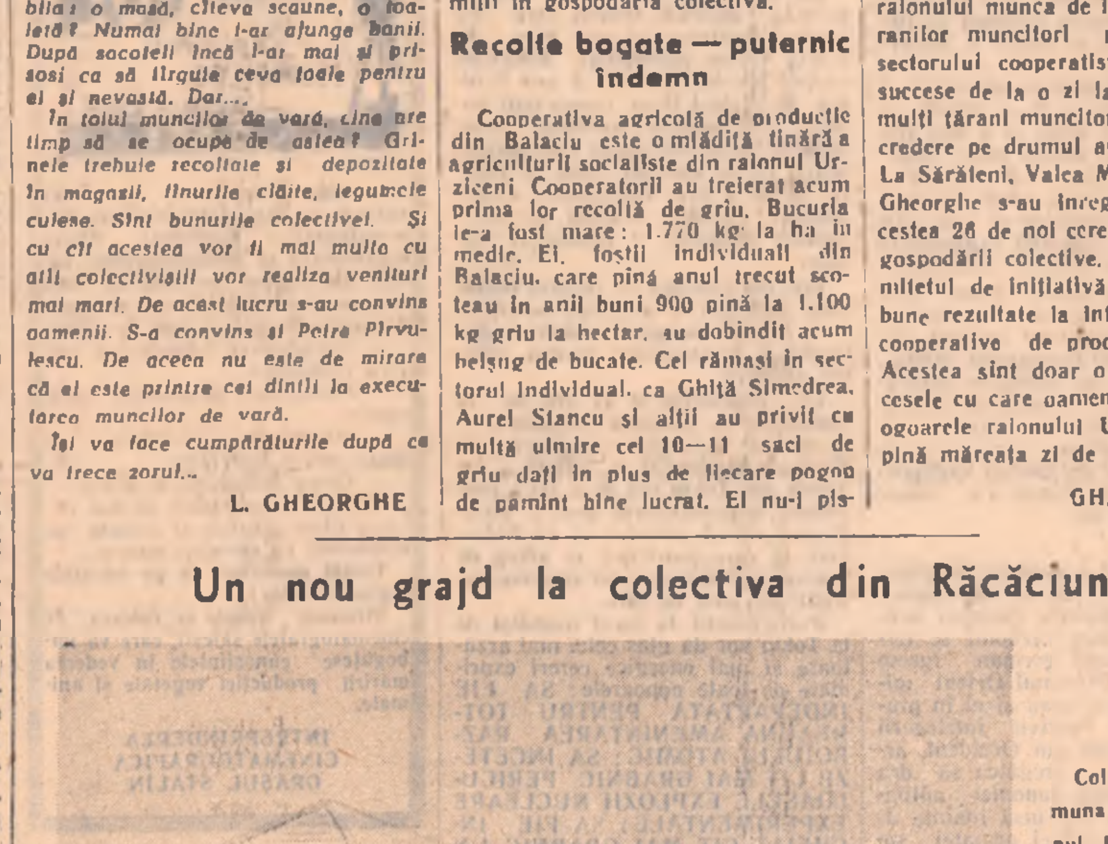
Ce-ar fi să-și mai completeze și mobila: o masă, cîteva scaune, o toaletă? Numai bine i-ar ajunge banii. După socoteli încă i-ar mai și prisosi ca să tîrguie ceva toale pentru el și nevastă. Dar...

In toiul muncilor de vară, cine are timp să se ocupe de astea? Grînele trebuie recoltate și depozitate în magazii, fînurile clăite, legumele culese. Sînt bunurile colectivei. Și cu cît acestea vor fi mai multe cu atît colectiviștii vor realiza venituri mai mari. De acest lucru s-au convins oamenii. S-a convins și Petre Pîrvulescu. De aceea nu este de mirare că el este printre cei dintîi la executarea muncilor de vară.

Își va face cumpărăturile după ce va trece zorul...

L. GHEORGHE

Un nou grajd la colectiva din Răcăciuni

Colectiviștii din comuna Răcăciuni raionul Bacău, au terminat în acest an construcția unui nou grajd pentru vitele gospodăriei, care are o capacitate de 100 de capete.

Foto: N. SCARLET

O RAMURĂ DE PRODUCȚIE RENTABILĂ

● A crescut densitatea animalelor la suta de hectare ● Totodată, s-au îmbunătățit rasele de animale ● Raportul dintre numărul animalelor de muncă și numărul animalelor de producție s-a schimbat ● Peste 50 la sută din venitul bănesc global al gospodăriei a provenit din sectorul zootehnic.

Dobrogea are toate condițiile să devină o mare producătoare de carne, lapte, ouă. Masa de furaje poate fi considerabil sporită atît prin extinderea suprafeței semănate cu plante de nutreț cît și prin mărirea producției la hectar. In regiune se găsește din abundență material de construcție. Iar mulți dintre locuitori au o îndelungată experiență în creșterea animalelor, în special a oilor.

Cooperativizarea agriculturii asigură transformarea marilor posibilități de creștere a animalelor în realitate.

Datorită măsurilor luate de organele regionale de partid și de stat, sectorul zootehnic al gospodăriilor colective s-a dezvoltat între anii 1950—1956 într-un ritm accentuat. In această perioadă, numărul taurinelor a crescut de peste 12 ori, al porcinelor și oilor de 23 de ori, iar al păsărilor de 4 ori. La sfîrșitul anului 1956 numărul oilor proprietate obștească era de 197.559, față de numai 8843 capete cîte existau în 1950.

Deși în acest interval de 6 ani suprafața colectivizată a sporit de peste ... ori, aceasta a contribuit numai în mică măsură la creșterea numărului de animale, proprietate obștească. Mulți dintre țărani nu aveau la intrarea în gospodării nici măcar atîtea animale cît puteau să oprească, potrivit prevederilor statutului, în proprietate personală. Ei și le-au cumpărat după ce au devenit colectiviști.

Precizarea de mai sus este necesară pentru a nu se crede că sporirea numărului de animale s-a făcut prin scăderea corespunzătoare a numărului de animale proprietate personală.

Cu toată sporirea considerabilă a suprafețelor colectivizate a crescut și densitatea animalelor la suta de hectare de aproape trei ori. Totodată, s-a schimbat și raportul dintre numărul animalelor de muncă și al celor de producție în favoarea acestora din urmă. Astfel, în 1950 peste 75 la sută din efectivul total de animale mari erau animale de muncă. Acum ele reprezintă numai 43 la sută din efectiv.

Extinderea numerică a efectivelor s-a făcut paralel cu îmbunătățirea raselor și creșterea producției pe cap de animal furajat. In anul 1956, față de 1952, producția pe cap de animal a crescut de la 845 la 1.145 litri la laptele de vacă, de la 33 la 37,5 litri la laptele de oaie și de la 1,810 la 2,5 kg la lînă.

Gospodăria colectivă din Topraisar a obținut 2.843 litri lapte pe cap de vacă furajată, iar cea din Palazul Mare 2.645 de litri. La Palazul Mare s-au obținut în medie de la o oaie 58 litri de lapte și 3,5 kg. de lînă, ceea ce, în condițiile Dobrogei, este o producție foarte bună. La suta de hectare, producția de carne, lapte, lînă crește de peste două ori.

Cîteva observații în legătură cu dezvoltarea sectorului zootehnic în gospodăriile colective din regiunea Constanța

Am afirmat mai înainte că densitatea animalelor a crescut de aproape 3 ori la suta de hectare, iar rasele au fost îmbunătățite. De ce atunci producția nu crește de mai mult de trei ori? Pentru că multe din animalele gospodăriilor colective sînt tinere, ele neintrînd în producție.

Creșterea numărului de animale și a productivității lor a determinat, cum era și normal, o creștere corespunzătoare a veniturilor obținute de gospodăriile colective din sectorul zootehnic. Valoarea producției de carne realizată de gospodăriile din regiune în anul 1956 a fost de 13.370.000 lei, adică de 19 ori mai mare decît în 1952. In această perioadă greutatea specifică a veniturilor bănești obținute în sectorul zootehnic a crescut de la 28,25 la sută, la 36,03 la sută. Unele gospodării au obținut din creșterea animalelor jumătate din venitul lor global. Astfel, 52 la sută din veniturile gospodăriei colective „Progresul" din raionul Fetești au fost obținute în sectorul zootehnic.

Dinamica cifrelor de mai sus arată, subliniem, că în gospodăriile colective creșterea animalelor ia o dezvoltare puternică. Aceasta nu înseamnă însă că pretutindeni în regiune lucrurile merg bine.

Mai avem gospodării colective unde producția pe cap de animal e nepermis de scăzută. In raioanele Băneasa și Tulcea producția medie de lapte pe cap de vacă furajată a fost între 400 și 600 litri de lapte, iar la gospodăria din Băneasa s-a scos în medie de la o oaie doar 1,6 kg. lînă. Socotim că nu-i nevoie să mai dăm și alte exemple. Cele aduse arată că zootehnia n-a devenit pentru toate gospodăriile colective o ramură de producție rentabilă. Aceasta din cauză că nu s-a asigurat animalelor o hrană îndestulătoare și de calitate, adăposturi corespunzătoare, îngrijire rațională.

Invățînd din experiența gospodăriilor colective fruntașe în creșterea animalelor, noi vom lupta ca toate unitățile agricole cooperatiste să-și dezvolte un sector zootehnic puternic și rentabil. De mărimea sectorului zootehnic și rentabilitatea lui depinde într-o măsură hotărîtoare dezvoltarea economică armonioasă a gospodăriilor colective.

Dr. GH. MANESCU
șef adjunct al Secției agricole regionale — Constanța

Ing. ION NICOLAE
zootehnist principal

Cînd trebuie însămînțat grîul de toamnă

Observații asupra epocii optime pentru însămînțarea grîului de toamnă în Moldova

(Urmare din pag. I-a)

tembrie în raioanele subcarpatice; 25—30 septembrie în raioanele Darabani, Dorohoi, Siret, Suceava, Fălticeni, Pașcani, Roman și regiunea colinelor din dreapta Siretului; 1—5 octombrie în raioanele Săveni, Trușești, Botoșani, Hîrlău, Iași, Tg. Frumos, Bacău, Adjud și o parte din raioanele Roman și Negrești — și 5—10 octombrie în restul raioanelor.

Semănat pînă la aceste date grîul trece normal prin stadiul de iarovizare și faza de călire, se înrădăcinează puternic și înfrățește încă înainte de sosirea iernii. El rezistă astfel mai ușor la temperaturile scăzute din timpul iernii, iese viguros în primăvară și dă o recoltă mare.

In toamnele lungi și calde, o întîrziere de 5—10 zile peste aceste date calendaristice nu are urmări asupra producției. Grîul semănat mai tîrziu însă răsare greu și neuniform și nu are timp suficient să-și desăvîrșească o înfrățire normală pînă la sosirea iernii. El este surprins de primele înghețuri cu stadiul de iarovizare străbătut în mod anormal, cu faza de călire neterminată, cu o cantitate mică de substanțe de rezervă. In aceste condiții grîul suferă mult de ger și dă producții cu atît mai scăzute cu cît epoca de însămînțare se apropie mai mult de căderea iernii.

Experiențele făcute de stațiunile experimentale I.C.A.R. din Moldova au arătat cu prisosință că producția grîului semănat tîrziu scade cu repeziciune. Față de grîul semănat în cadrul epocii optime, cel semănat cu 15 zile mai tîrziu a produs atît la stațiunea Suceava cît și la stațiunea Tg. Frumos cu 15—25 la sută mai puțin, iar cel semănat cu 30 de zile mai tîrziu a produs la ambele stațiuni cu 35—45 la sută mai puțin. Semănînd grîul de toamnă înainte de 10 octombrie, întovărășirea agricolă din satul Budăi, comuna Podul Iloaiei, a obținut de pe suprafața de 27 de ha o producție medie de 2.190 de kg de boabe la ha. In aceeași comună, întovărășirea din Podul Iloaiei a obținut numai 1.730 kg de grîu la ha, deoarece a început semănatul după 10 octombrie.

In general în Moldova, mai ales în gospodăriile individuale, se obișnuiește însămînțatul tîrziu al grîului, fapt care duce la obținerea unor producții scăzute. Inginerii și tehnicienii agronomi, care sînt sfătuitorii cei mai apropiați ai țăranilor muncitori, trebuie să lupte pe viitor pentru a curma din rădăcină acest rău care pricinuiește agriculturii Moldovei în fiecare an pagube însemnate.

In primul articol publicat în cadrul discuției s-a pus și problema însămînțării mai de timpuriu a grîului. In această privință părerea noastră este că începerea semănatului înainte de epoca optimă este mai puțin păgubitoare decît întîrzierea lui. Este chiar recomandabil ca acele gospodării care nu posedă mijloace suficiente să semene, pentru a nu întîrzia lucrarea, cu 5 și chiar 10 zile înainte de epoca indicată de noi.

Grăbirea însămînțărilor este recomandată și pe solurile argiloase și reci sau în microclimatele mai umede din raioanele așezate în Lunca și în partea dreaptă a Siretului, unde perioada de vegetație a grîului se lungește.

Datele la care se sfîrșesc epocile optime pentru semănatul grîului de toamnă în Moldova.

Insă, însămînțările prea timpurii, executate cu mult înainte de sosirea epocii optime, sînt deseori păgubitoare: grîul înfrățește puternic, crește prea mare și în anii ploioși este supus căderii. Pe de altă parte, în semănăturile prea timpurii se înlesnește dezvoltarea unor dăunători deosebit de primejdioși cum este, de pildă, musca de Hessa (Mayetiola destructor), se ușurează în timpul iernii pierderea unui număr mare de plante prin istovire, iar cultura devine mult mai puțin rezistentă la ger.

Am arătat la început că la stabilirea epocii optime de însămînțare s-au avut în vedere toamne normal de umede. In toamnele secetoase, întîlnite destul de des în raioanele dintre Siret și Prut și mai ales în raioanele din sud-estul regiunii Iași, însămînțarea la epoca optimă dar într-un pămînt uscat este de multe ori periculoasă. In asemenea condiții, grîul răsare „mințit", adică o parte din boabe încolțesc, dar deoarece rădăcinile lor nu pot ajunge la umezeala din profunzime, se usucă repede, iar plantele mor. De aceea sîntem de părere că în toamnele secetoase, cînd solul nu are apă suficientă spre a asigura răsărirea normală a plantelor, dar nu este nici complet uscat pentru a opri încolțirea boabelor, semănatul trebuie făcut cu foarte mare atenție. In aceste situații este bine ca însămînțatul să fie început fie pe terenurile de luncă care au pînza de apă freatică mai la suprafață, fie pe platourile complet uscate unde pericolul răsăririi „mințite" este înlăturat. Celelalte terenuri cu umiditate îndoielnică vor fi semănate după uscarea lor completă sau după căderea unei ploi bune. Desigur că în primul caz grîul va încolți abia în iarnă, va răsări în timpul iernii sau în primăvară și va produce mai puțin decît grîul răsărit normal, în toamnă. Producția lui va fi însă superioară celei obținute pe parcelele cu răsăriri neuniforme sau „mințite", unde pot pieri pînă la 50—60 la sută din plante.

Acestea sînt în linii mari observațiile noastre în legătură cu stabilirea epocii optime pentru însămînțarea grîului de toamnă în Moldova. Vrem să subliniem însă că indicațiile pe care le-am dat nu vor putea ajuta sporirii producției dacă inginerii și tehnicienii de pe teren nu le vor completa cu experiența dobîndită din practica de toate zilele și nu le vor adapta condițiilor locale specifice fiecărui raion, comună și sat în parte.

Festival Festival Festival

Intîlniri și vizite folositoare

Bogatul program al celui de al VI-lea Festival Mondial al Tineretului și Studenților de la Moscova cuprinde în fiecare zi felurite manifestări, menite să întărească tot mai mult legăturile de prietenie ale tineretului venit aici depe cele cinci continente ale lumii.

In cadrul acestor manifestări întîlnirile dintre tinerii țărani, fermieri, arendași și muncitori agricoli, acelea dintre viitorii agronomi, cum și vizitele făcute de numeroși participanți la Festival în gospodăriile agricole din apropierea Moscovei s-au dovedit a fi pline de învățăminte.

Intîlnirea tineretului de pe ogoarele lumii

In incinta Expoziției Agricole Unionale a avut loc zilele acestea o întîlnire profesională a tinerilor țărani, fermieri, arendași și muncitori agricoli participanți la Festivalul Mondial al Tineretului și Studenților, reprezentanți ai 26 de țări ale lumii. Ei s-au adunat aici, — așa cum a spus în cuvîntarea rostită cu acest prilej secretarul Uniunii tinerilor fermieri din Danemarca, Aache Burhold, — ca să se cunoască mai bine unii pe alții, ca să facă un schimb de păreri în diferite probleme privind producția agricolă.

Vorbitorii care au luat cuvîntul cu prilejul acestei întîlniri, ca, de pildă, președintele colhozului „Lenin" din raionul Lenin, regiunea Moscova, Viktor Ionkin, sau Grazziano Cremonini, membru al Comitetului național al fermierilor din Italia, cum și mulți alții, au înfățișat celor prezenți condițiile de muncă și de trai ale oamenilor muncii de pe ogoarele țărilor respective.

Participanții la întîlnire s-au împărțit apoi în trei grupuri — mecanizatori, agricultori și crescători de animale și au vizitat pavilioanele Expoziției Agricole Unionale, zăbovind îndeosebi în fața standurilor care oglindesc realizările din ramura de specialitate respectivă.

Delegațiile participante la întîlnirea tinerilor țărani, fermieri, arendași și muncitori agricoli și-au făcut reciproc frumoase daruri.

Viitorii agronomi țin sfat

La Casa de cultură a colhozurilor din cadrul Expoziției Agricole Unionale s-a ținut un seminar internațional al studenților din institutiile de învățămînt agricol, la care au luat parte aproape 250 de persoane, reprezentînd 42 de țări.

In ședința de deschidere a seminarului participanții au fost salutați în numele comitetului executiv al Uniunii Internaționale a Studenților de Vasile Pungan (Romînia), care a spus că acest seminar va da putința studenților să-și adîncească cunoștințele profesionale și să facă schimb de informații despre agricultura diferitelor țări.

In cadrul seminarului a prezentat un substanțial referat academicianul N. V. Tițin, care a vorbit despre cultura cerealelor în U.R.S.S. Apoi, N. V. Tițin a răspuns la numeroasele întrebări pe care le-au pus studenții.

Participanții la seminarul internațional al studenților din institutiile de învățămînt agricol au vizitat pavilioanele Expoziției Agricole Unionale, cum și Academia agricolă „K. A. Timiriazev" din Moscova, unde prorectorul Academiei, profesorul K. A. Ivanovici, le-a dat lămuriri despre organizarea învățămîntului superior agricol în U.R.S.S. Cu acest prilej au vorbit, de asemenea, despre organizarea învățămîntului agricol în țările lor delegații Argentinei, Sudanului, Poloniei, Tunisului și Romîniei.

In sovhozuri și colhozuri

Participanții la întîlnirea tinerilor țărani, fermieri, arendași și muncitori agricoli și la seminarul internațional al studenților din institutiile de învățămînt agricol din cadrul Festivalului au vizitat numeroase gospodării agricole din apropiere de Moscova.

Astfel, un mare grup de delegați din Ungaria, Franța, Belgia, Uruguay, Argentina, Islanda, Danemarca și Mongolia au vizitat sovhozul „Lesnie poliani", admirînd frumoasele realizări ale acestei mari gospodării de stat.

Delegații Italiei și Mexicului au fost oaspeții colhozului „Vladimir Ilici Lenin" din raionul Lenin, iar acela ai Egiptului, Cehoslovaciei, Ciprului, Chinei, Japoniei și R. D. Germane au vizitat colhozul „Amintirea lui Ilici" din raionul Mitîșci.

Pretutindeni oaspeții au fost primiți din toată inima, ducînd la plecare cu ei amintirea unor vizite pe cît de frumoase, pe atît de folositoare.

Tinerii artiști romîni participanți la cel de al VI-lea Festival Mondial al Tineretului și Studenților, ducînd cu ei mesajul artei romînești, au stîrnit pretutindeni pe scenele sălilor de spectacole și pe estradele din piețele Moscovei entuziasmul spectatorilor, cîștigînd o apreciere unanimă.

In fotografie: Tineri dansatori romîni executînd la Festival un dans popular romînesc.

Vizita președintelui Ho Și Min în R. P. F. Iugoslavia

BRIONI 7 (Agerpres). — Taniug transmite:

In seara de 6 august Ho Si Min, președintele R. D. Vietnam, și cei care-l însoțesc au sosit la Brioni unde au fost salutați de președintele Tito. O gardă militară a prezentat onorurile.

In dimineața de 7 august a fost programat ca oamenii de stat ai Iugoslaviei și Republicii Democrate Vietnam să ducă la Brioni convorbiri politice.

Sosirea delegației de partid și guvernamentale a U. R. S. S. la Berlin

BERLIN 7 (Agerpres). — La 7 august populația capitalei Republicii Democrate Germane a întîmpinat în mod festiv și cu un mare entuziasm delegația de partid și guvernamentală a Uniunii Sovietice care a sosit la Berlin la invitația C.C. al P.S.U.G. și a guvernului R. D. Germane.

Pentru a-i primi pe membrii delegației sovietice de partid și guvernamentale pe peronul gării de est din Berlin au sosit W. Ulbricht, prim-secretar al C.C. al P.S.U.G., O. Grotewohl, membru al Biroului Politic al C.C. al P.S.U.G. primul ministru al R. D. Germane, H. Matern, H. Rau, F. Elsner, F. Ebert, W. Stoph, K. Schirdewan, membri în Biroul Politic al P.S.U.G., M. Reimann, prim secretar al C.C. al P.C. din Germania, L. Bolz, F. Selbmann, O. Nuschke, H. Loch, P. Scholz, membri în Prezidiul Consiliului de Miniștri al R. D. Germane, J. Dieckmann, președintele Camerei populare, conducători ai celorlalte partide democratice și organizații de masă și alte persoane oficiale.

La ora 11,55 ora locală, trenul special cu care au sosit oaspeții sovietici a intrat pe peronul gării de est. Membrii delegației au fost salutați cu căldură de conducătorii de partid și de stat din R. D. Germană.

In piața din fața gării tovarășul N. S. Hrușciov a primit raportul prezentat de șeful gărzii de onoare a armatei populare naționale. N. S. Hrușciov, W. Ulbricht, A. I. Mikoian, O. Grotewohl au trecut în revistă garda de onoare.

In piața gării a avut loc un mare miting la care au rostit cuvîntări Walter Ulbricht și Nikita Hrușciov.

După încheierea mitingului zeci de mii de berlinezi au salutat cu multă căldură pe străzile Berlinului pe oaspeții sovietici și pe conducătorii R. D. Germane, care s-au îndreptat spre reședința rezervată oaspeților sovietici.

In aceeași zi N. S. Hrușciov și A. I. Mikoian, însoțiți de G. M. Pușkin, ambasadorul U.R.S.S. în R. D. Germană, au vizitat pe președintele R. D. Germane, W. Pieck.

Oamenii de stat sovietici au salutat cordial pe W. Pieck și au avut cu el o întrevedere prietenească.

Voința oamenilor trebuie să triumfe!

Niciodată Hiroșima!

6 august 1945! La cîteva mii de metri înălțime deasupra orașului japonez Hiroșima se ivește o pasăre argintie. Două-trei rotiri elegante, o coborîre scurtă în picaj și apoi din pîntecul de metal al avionului ce poartă pe aripi semnele distinctive ale aviației americane se desprinde o bombă. Una singură!

In cîteva minute numai, cea mai mare parte a orașului este transformată într-un pustiu acoperit de ruine, într-o mare de sînge și flăcări. Sute de mii de oameni au căzut victime sălbatecului bombardament. Mii de locuințe, școli și spitale au fost distruse. A doua zi a fost rîndul celui de al doilea oraș, Nagassaki. Alte zeci de mii de victime — oameni arși de vii, copii rămași orfani, edificii publice și case distruse. Asupra Japoniei explodaseră primele bombe atomice americane!

Au trecut de atunci 12 ani. Vești triste continuă să sosească încă și acum din orașele care au fost victime ale bombardamentului atomic. Oameni atinși de radiațiile aducătoare de moarte se sting în chinuri groaznice, femeile dau naștere la copii diformi, fiecare din cei ce se aflau atunci în apropierea exploziei se gîndește cu groază că mîine poate fi rîndul lui.

*

In ce condiții a avut loc tragedia din august 1945 de la Hiroșima? In Europa, popoarele răsuflau ușurate. De trei luni războiul se terminase, fascismul german fusese înfrînt, iar în Extremul Orient militariștii japonezi erau și ei în pragul înfrîngerii. Potrivit înțelegerii cu puterile aliate din Occident, armata sovietică se pregătea să dea lovitura decisivă Japoniei militariste. Cu două zile însă înainte de dezlănțuirea ofensivei armatei sovietice, aviația americană lansează deasupra Hiroșimei bomba atomică. Hiroșima, ca și Nagassaki, de altminteri, erau situate la o mare depărtare de linia frontului și aveau o populație foarte numeroasă. Nici un fel de interese militare nu justificau folosirea bombei atomice.

Exploziile atomice n-au otrăvit însă numai atmosfera acestor orașe. Ele erau menite totodată să otrăvească relațiile internaționale, ele au inaugurat nefasta politică „de pe poziții de forță" avînd ca temelie șantajul atomic, intimidarea Uniunii Sovietice și a tuturor popoarelor iubitoare de pace.

Cît de falimentară s-a dovedit această politică, timpul care s-a scurs a arătat-o cel mai bine. In scurtă vreme monopolul american asupra bombei atomice a fost lichidat. In același timp, consecvent politicii sale de pace, guvernul sovietic a declarat solemn în nenumărate ocazii că se menține ferm pe poziția sa de a cere interzicerea armei atomice, ca fiind o armă de exterminare în masă a populației pașnice.

Energia atomică — această minunată descoperire a minții omenești — a deschis perspective mărețe, posibilități nemaivăzute pentru viitorul omenirii.

La împlinirea a 12 ani de la bombardarea orașului Hiroșima — în ziua de 6 august — a început în clădirea Academiei de Științe a Japoniei din Tokio cea de a III-a conferință internațională pentru interzicerea armei atomice și cu hidrogen, la care participă, în afară de reprezentanții poporului japonez, delegați din zeci de țări.

Participanții la forul mondial de la Tokio vor da glas celei mai arzătoare și mai energice cereri exprimate de toate popoarele: SA FIE INDEPARTATA PENTRU TOTDEAUNA AMENINȚAREA RAZBOIULUI ATOMIC; SA INCETEZE CIT MAI GRABNIC PERICULOASELE EXPLOZII NUCLEARE EXPERIMENTALE; SA FIE INCHEIAT CIT MAI GRABNIC UN ACORD DE DEZARMARE ATOTCUPRINZATOR SI EFICACE.

Voința oamenilor trebuie să triumfe! Niciodată să nu se mai repete Hiroșima!

L. S.

IN R.P. UNGARĂ

Se prevede o recoltă bogată de struguri și vin

Incă de pe acum se prevede o producție deosebit de bună de struguri în majoritatea podgoriilor din R. P. Ungară.

Vara călduroasă a determinat dezvoltarea rapidă a varietăților care necesită multă căldură. Astfel, în cursul lunii iunie au fost zile în care lăstarele vițelor de vie din regiunea lacului Balaton au crescut în 24 de ore cu cîte 14 și 16 cm. La mijlocul lunii iulie, boabele au ajuns în unele regiuni la un grad de dezvoltare corespunzătoare lunilor august și septembrie.

S-au luat măsuri în întreaga țară pentru prevenirea și combaterea peronosporei și a ruginei. Viile au fost stropite în repetate rînduri. Totodată în regiunea specială viticolă din Hegyalja au fost înființate 24 stațiuni de avertizare pentru semnalarea peronosporei. Personalul acestor stațiuni semnalează la nevoie din oră în oră apariția sau extinderea peronosporei contribuind la combaterea ei eficace.

In viile din Tokay-Hegyalja se prevede o producție medie de 20 chintale la iugăr, față de 15 chintale cît s-a obținut în 1956.

In regiunea viticolă Kiskunság cu o suprafață de 100.000 iugăre se prevede o producție de 1 milion hectolitri vin. Conform prevederilor specialiștilor se va obține o producție medie de 20 chintale struguri pe întregul județ, iar viile din Izsak, Tiszakecske și Kiskőrös promit o producție de struguri de 40—50 chintale la iugăr. Potrivit calculelor preliminare producția de vin va depăși cu 200.000 hectolitri producția anului 1956. Strugurii se dezvoltă foarte bine în toată țara. In regiunea viticolă din Mecsek vițele nobile poartă cîte 14—16 ciorchini pe coardă.

PE TEME de RENTABILITATE

Prefabricate, sau materiale clasice și locale?

In sectorul industrial și de locuințe s-au construit în ultimii zece ani o serie de complexe și blocuri cu ajutorul prefabricatelor. Succesele obținute, mai cu seamă în industrie, sînt evidente. Ele au fost subliniate și de Congresul al II-lea al P.M.R., care a ridicat în mod deosebit în fața constructorilor sarcina extinderii acestui sistem în anii celui de-al II-lea plan cincinal.

Tentați de avantajele pe care le oferă industrializarea construcțiilor prin mijlocirea prefabricatelor, proiectanții au trecut la folosirea acestora și în agricultură, întocmind proiecte de grajduri, remize, ateliere mecanice etc., cu o documentație tehnică și de execuție pe bază de prefabricate. Beneficiarii au avut toate motivele să se bucure. Și pe bună dreptate. Cui nu i-ar fi convenit să-și execute construcții trainice, ieftine și într-un termen cît mai scurt? Or, teoretic, tocmai acest lucru îl promitea cu vîrf și îndesat industrializarea procesului de construcție prin folosirea prefabricatelor.

Au trecut 7—8 ani de cînd au început să se folosească primele prefabricate în executarea construcțiilor agricole. Așa dar, un timp suficient pentru a se putea trage unele concluzii. Precizăm: industrializarea construcțiilor pe bază de prefabricate trebuie să ne ajute să clădim construcții economice, adică ieftine, durabile și realizate într-un termen cît mai scurt și cu forțe de muncă minime. Se pune întrebarea: s-au atins aceste obiective la construcțiile agricole ridicate cu prefabricate? Noi credem că nu. Dar, să cercetăm faptele.

Mai întîi cîteva cuvinte despre problema accelerării ritmului de construcție. In această privință este semnificativ faptul că atelierul mecanic de la gospodăria de stat Tepes-Vodă—Constanța, început în anul 1954, nu este nici acum terminat. Cauza? Lipsesc atît elementele prefabricate de care este nevoie cît și utilajul pentru asamblarea acestor elemente. Altă pildă de tărăgăneală cu anii a construcțiilor o constituie S.M.T. Sihlea-Ploești, unde din cauza nepriceperii executanților, chesoanele au fost montate și demontate de mai multe ori. Și exemple de soiul acestora pot fi date în număr foarte mare.

Dacă din punct de vedere al repeziciunii cu care se construiește situația este așa cum am arătat-o, apoi, sub raportul calității, construcțiile lasă și mai mult de dorit. La gospodăria de stat Motățel din regiunea Craiova, de pildă, din cauza slabei calități a prefabricatelor și a execuției neglijente (unitate constructoare Trustul nr. 6) chesoanele de la atelierul mecanic s-au prăbușit, refacerea clădirii necesitînd lucrări de consolidare greoaie și costisitoare. In aceeași stare se găsesc și atelierele mecanice de la alte gospodării de stat din regiunea Craiova, cum ar fi cele din Bicleș-Dobra și Burila.

E de la sine înțeles că atît întîrzierea în executarea construcțiilor cît și proasta lor calitate, care a necesitat lucrări suplimentare de refacere, au contribuit la ridicarea prețului de cost cu zeci și sute de mii de lei. De altfel, trebuie să arătăm că însăși prin plan, construcțiile ridicate cu prefabricate sînt mai scumpe cu cîteva sute de mii de lei decît cele din materiale clasice sau locale. La un grajd de 100 de capete, de pildă, diferența este de 150—250 de mii de lei și chiar de 400—500 de mii de lei dacă ne referim la folosirea materialelor locale. Aceasta, deoarece, pe lîngă faptul că prefabricatele continuă să se confecționeze la un preț de cost foarte ridicat, pentru a ajunge pe șantierele gospodăriilor de stat și ale S. M. T.-urilor ele trebuie să fie transportate sute de kilometri pe calea ferată și zeci de kilometri pe drumuri de țară, din care cauză multe elemente se rebutează, iar altele se depreciază. Acest lucru se întîmplă mai ales cu piesele grele, chesoanele și stîlpii pentru atelierele mecanice, care sînt și cele mai scumpe. Un exemplu grăitor în această privință îl constituie S.M.T. Oravița — Timișoara, unde din pricina transportului (de la București și Pitești) și a manipulării (unitate constructoare I.C.C.F.) 50 la sută din chesoane au ajuns rebuturi, multe piese dintre cele care s-au montat totuși pînă la urmă prezentînd, de asemenea, fisuri și deprecieri. Dacă mai adăugăm și faptul că unitățile constructoare nu au utilaje speciale (macarale și alte mașini) sau le au în număr foarte mic, din care cauză sînt silite să recurgă la o serie de metode primitive de ridicare a elementelor prefabricate pentru a le asambla, așa cum s-a procedat la gospodăria de stat Carani —Timișoara și altele, e lesne de înțeles că prețul de cost se încarcă peste măsură de mult.

Insfîrșit, cîteva cuvinte despre oamenii care lucrează. Este știut că prin folosirea prefabricatelor cuantumul de forță de muncă scade. In schimb se cere o înaltă calificare, atît a elementului om direct productiv, cît și a celor care coordonează și conduc lucrările. Se constată însă că majoritatea șantierelor din agricultura nu au dispus de cadrele de muncitori și de conducere corespunzătoare acestui sistem avansat de execuție. Numai astfel se explică faptul că majoritatea construcțiilor executate din elemente prefabricate ulterior au trebuit să fie consolidate prin lucrări migăloase și foarte costisitoare.

Din cele spuse pînă acum reiese în mod cît se poate de limpede că folosirea prefabricatelor în executarea construcțiilor agricole nu numai că nu a dat rezultatele scontate, dar a și împovărat unitățile cu cote anuale de amortisment care au avut o influență negativă asupra rentabilității lor. Se poate trage de aici concluzia că industrializarea construcțiilor prin folosirea prefabricatelor este un sistem care nu-și găsește aplicare și în agricultură? Nicidecum.

In condițiile dezvoltării intensive a economiei noastre naționale, sistemul avansat, modern de industrializare a construcțiilor este o necesitate care se impune cu toată tăria. Sîntem însă împotriva felului defectuos în care s-a lucrat pînă acum, atît în ceea ce privește fabricarea, cît și transportarea și asamblarea elementelor prefabricate. De aceea, considerăm că Ministerul Construcțiilor și Materialelor de Construcție, precum și institutele de cercetări și de proiectare trebuie să elaboreze studii și proiecte chibzuite pe baza cărora să se poată obține elemente de prefabricate ușoare și ieftine, adecvate nevoilor și posibilităților agriculturii noastre. Aceste elemente să fie fabricate în serie, încît să poată fi găsite în depozite ca și celelalte materiale clasice de construcție. Totodată, trebuie studiată problema și găsită soluția pentru industrializarea unor materiale locale, cum ar fi blocurile de pămînt presat, plăcile de izolare din paie tocate, frunze, deșeuri de păioase și fibroase, legate cu ipsos sau argilă și altele. Pînă la rezolvarea acestor deziderate considerăm că deocamdată cele mai potrivite sisteme de construcție rămîn tot cele bazate pe folosirea materialelor clasice și mai ales a celor din resurse locale. De aceea, problema repunerii în fabricație a cărămizii dublu presate și a ridicării calității materialelor de construcție care se fabrică acum în țara noastră trebuie să constituie o preocupare mai susținută din partea Ministerului Construcțiilor și Materialelor de Construcție și a sfaturilor populare regionale. Trebuie, de asemenea, părăsită mentalitatea de a plasa în agricultură materiale de construcție proaste. Este știut că tocmai în agricultură clădirile sînt mai expuse intemperiilor și din această cauză se degradează mai repede. Cît privește folosirea materialelor din resurse locale e de ajuns să amintim că gospodăria de stat Răcăidia—Timișoara și-a construit un grajd din tuf calcaros, care a costat cu cca 30 la sută mai puțin decît dacă l-ar fi construit din materiale clasice. Pentru valorificarea materialelor locale un sprijin prețios l-ar putea da sfaturile populare regionale prin crearea unor industrii locale de industrializare a materialelor de construcție. In regiunea Timișoara, bunăoară, există resurse inepuizabile pentru fabricarea varului, a cărămizii, pentru exploatarea pietrelor din carieră, a tufului calcaros etc.

Și acum o ultimă precizare: sîntem pentru folosirea prefabricatelor în executarea construcțiilor agricole, dar nu în condițiile în care s-a lucrat pînă acum. Posibilități pentru crearea unor condiții corespunzătoare noului sistem avansat de construcție există. Trebuie însă mai multă pricepere și chibzuială din partea organelor de resort. Pînă atunci, pledăm pentru ridicarea construcțiilor din agricultură pe bază de materiale clasice și mai cu seamă în regie, prin folosirea pe scară cît mai largă a materialelor din resurse locale, care la ora actuală s-au dovedit a fi cele mai rentabile.

GH. LEU

Buletin Meteorologic

pentru zilele de 10, 11 și 12 august

INSTITUTUL METEOROLOGIC CENTRAL ANUNȚA TIMPUL PROBABIL PENTRU URMATOARELE TREI ZILE:

In țară vremea caldă, cu cer mai mult noros în jumătatea de nord și zona de munte, unde vor cădea ploi sub formă de averse însoțite de descărcări electrice, local ele fiind destul de abundente. In restul țării cer noros și cu averse izolate. Vînt slab și local potrivit din vest și sud-ve Temperatura în creștere. Maxime vor oscila între 25—36 de gra iar minimele între 12—22 de gra

Umezeala solului în scădere m ales în sudul țării, iar temperatu solului în creștere simțitoare.

„AGRICULTURA NOUA", organ al Ministerului Agriculturii și Silviculturii. Apare bisăptămînal. Redacția și Administrația: Piața Scînteii, nr. 1 București, telefon 7.60.10. Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin".